

Година XIX, број 178
септембар 2017. године

НОВИНЕ

Ловачке

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

POSTANITE PROFESIONALCI

PRIJAVITE SE DO 01.11.2017.

MALI BIZNIS, VELIKE PRIČE

Imate mali biznis mlađi od 3 godine i radite na zanimljivom projektu? Trebate pomoć u realizaciji i promociji ideje?

Prijavite se na prijava@mtel.ba, a mi ćemo izabrati najinovativnije projekte i od njih napraviti velike priče:

- ✓ 1. mjesto: besplatno predstavljanje preduzeća u medijima
- ✓ 2. mjesto: usluga Microsoft Office 365 u trajanju od 12 mjeseci
- ✓ 3. mjesto: usluga pristupa Internetu, NetBiz tarifni model u trajanju od 12 mjeseci
- ✓ 4. mjesto: usluga pristupa Internetu, NetBiz tarifni model u trajanju od 6 mjeseci

Više informacija potražite na našem sajtu www.mtel.ba

ИНТЕРВЈУ СА ПРЕДСЈЕДНИКОМ ЛОВАЧКОГ САВЕЗА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ САВОМ МИНИЋЕМ

Струком ка бржем унапређењу ловства

Стране 4 и 5

Савез активно учествовао у поступку додјеле ловишта на коришћење ловачким удружењима и шумским газдинствима. Други важан успјех је пријем под окриље Савеза ЛУ "Срндаћ" из Невесиња

Стране 12, 13 и 14

ФАБРИКА МУНИЦИЈЕ "ПРВИ ПАРТИЗАН" УЖИЦЕ

Свјетски призната, а српска фабрика

СЛОБОДАН ВУКОВИЋ
ВИШЕ ОД ШЕСТ
ДЕЦЕНИЈА ЛОВАЦ

Ловио са Титовим сином Жарком

Читав живот је посветио лову, а за све што је радио у корист лова и развоја ловства добио је бројна признања

Стране 8, 9 и 10

САБОРОМ
ЛОВАЦА
ОТВОРЕНА
СЕЗОНА У
ДЕРВЕНТИ

Страна 23

Више од 600 ловаца увеличало сабор

ЈУБИЛЕЈ ЛОВАЧКОГ УДРУЖЕЊА "СРНА"

Стране 6 и 7

СЕДАМ ДЕЦЕНИЈА ЛОВСТВА У СРПЦУ

Ово дружење је било прилика да се евоцирају успомене на давну 1947. годину када се окупила група ентузијаста која је донирала средства за оснивање ловачког удружења

ШЕСНАСТИ КУП РЕПУБЛИКЕ
СРПСКЕ У ЛОВНОМ
СТРЕЉАШТВУ

ЛОВЦИ ДОКАЗАЛИ ДА СУ ОДЛИЧНИ СТРИЈЕЛЦИ

Страна 22

"Ловачке новине"

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Година XIX, број 178, септембар 2017. године

Издавач: Ловачки савез Републике Српске,
Бијељина, улица Старине Новака бр. 24
Телефон: 055/ 243-400, факс 055/ 243-230
E-mail: lsbijeljina@gmail.com
Жиро рачун: 5620010000005781

За издавача: Саво Минић

Главни и одговорни уредник: Душан Релија

Уређивачки одбор: Саво Минић, Василије Савић,
Војо Стјепановић, Драшко Росић, Здравко Илић
и Душан Релија, представник "Гласа Српске"

Насловна страна:

Фото: Душко Миоданић

Комисија за информисање Ловачког савеза РС:

Војо Стјепановић, председник, Миленко Лазаревић,
Александар Шљивић, Недељко Гламочак и Жељко Антонић

Штампа: "Глас Српске"

Тираж: 19.000

Лист излази једном мјесечно

Плаћањем чланарине чланови Ловачког савеза Републике Српске
постају претплатници "Ловачких новина"

Рукописи и фотографије се не враћају, а све прилоге слати на
E-mail: lovacken@gmail.com

Рјешењем Министарства просвјете и културе број 07.3-27-3/07, од 9. маја,
2007. године, лист је уписан у регистар јавних гласила под бројем 512.

ИНТЕРВЈУ СА ПРЕДСЈЕДНИКОМ ЛОВАЧКОГ САВЕЗА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ САВОМ МИНИЋЕМ

Струком ка бржем унапређењу ловства

Савез активно учествовао у поступку додјеле ловишта на коришћење ловачким удружењима и шумским газдинствима. Други важан успјех је пријем под окриље Савеза ЛУ "Срндаћ" из Невесиња

РАЗГОВАРАО: ВОЈО СТЈЕПАНОВИЋ
lovacken@gmail.com

Први човјек Ловачког савеза Републике Саво Минић потрошио је скоро пола четворогодишњег мандата. Цијенили смо да је ово моменат када би се могао сачинити пресјек досадашњег рада.

На почетку разговора Минић се осврнуо на два, по његовом мишљењу, најзначајнија успјеха ЛС РС и њега лично. Први је чињеница да је Савез активно учествовао у поступку додјеле ловишта на коришћење ловачким удружењима и шумским газдинствима. Ловишта су установљена по принципу катастарских парцела и административних граница локалних заједница па данас имамо тачно утврђену површину, облик и намјену тих парцела, чиме је створен један важан предуслов за развој ловства. Други важан успјех је пријем у Савез ЛУ "Срндаћ" из Невесиња, јединог удружења које до сада није било члан Савеза. Данас Ловачки савез представља једну заједницу свих удружења која газдују ловиштима, на шта је председник поносан.

ЛН: Из ових уводних ријечи председника Савеза произашло је и прво питање. Како ће се ријешити проблем појединих ловачких удружења која су остала без сопствених ловишта?

МИНИЋ: Увијек треба истицати оно што је позитивно, али не прескапати ни негативне појаве. А негативан је тренд био да у самом поступку установљавања ловишта, када се знало да ће једна локална заједница имати једно ловиште, у тим локалним заједницама дошло је до цијепања ловачких удружења па је било изјесно

500

јединки фазана
Савез купује
на прољеће

3

канцеларије
Савеза роде у
Бијелини, Бањалуци
и Сокоцу

да ће нека од њих остати без ловишта, као што је случај у Теслићу, Власеници и неколико других удружења. Покушавамо наћи компромисно рјешење и у сталном смо контакту са тим удружењима. Вјерујем да ће вријеме и наша ловачка толеранција довести до оснивања новог удружења под неким трећим именом, или припајања једног удружења другом које је добило ловиште на газдовање. Овом приликом апелујем на удружења која су добила ловиште да својим актима омогуће таква рјешења или, просто речено, да не праве људску освету према некоме ко је имао другачију идеју. Ловачки савез није неко ко одлучује о томе, али може бити добар медијатор и убијеђен сам да ћемо наћи заједничке ставове.

ЛН: Скупштина је усвојила измјене и допуне Статута Ловачког

савеза. У којој мјери су чланице Савеза, а првенствено ловачка удружења, ускладили своје статуте са највишим правним актом Савеза?

ЗАДОВОЉАН УПЛАТОМ ЧЛАНАРИНА ОД СТРАНЕ УДРУЖЕЊА

МИНИЋ: Савез је, 3. марта, на својој Скупштини донио измјене и допуне Статута, како сам и обећао на почетку свога мандата. Међу овим измјенама двије одредбе су веома битне: прва - да ће убудуће извјештај о раду и финансијском пословању разматрати и усвајати Скупштина, а не Управни одбор Савеза, као што је раније била пракса, и друга важна одлука - да се мандат председника ограничи на два узастопна избора, јер сматрам

да од нас 20.000 ловаца нико не заслужује титулу вјечног председника.

Ми смо дали рок од шест мјесеци да све чланице Савеза ускладе своје статуте са одредбама Статута. До краја године ће се видјети ко није ускладио своја акта и добиће налог да то учини. Поновићу да Савез није неко ко може санкционисати одређено удружење које не поштује Статут, али је у прилици на други начин онемогућити коришћење одређених права и повољности које им пружа чланство у Савезу.

ЛН: Често сте на сједницама Управног одбора имали примједбе на рад Стручне службе. На шта се конкретно односе те примједбе и шта је учињено на њиховом превазилажењу?

МИНИЋ: Стручна служба је професионално радно тијело у Саве-

зу, чији је рад плаћен од нас ловаца и то редовним и за данашње услове солидним платама. Сви остали чланови комисија, радних тијела, Управног и Надзорног одбора су волонтери. Зато очекујем од запослених у стручној служби, у канцеларијама у Бијељини, Бањалуци и Сокоцу, да буду за три копча испред свих нас.

Стручна служба мора стићи у свако ловачко удружење, помоћи око усклађивања аката, сервисирати информације које иду према ресорном министарству, да једноставно ловци осјете и знају зашто издвајају новац у оквиру чланског доприноса Савезу. Једноставно речено, новац који ловци издвајају мора бити поплаћен сервисом стручне службе.

Такође, стручна служба се активно мора укључити у реализацију одређених пројеката, када је у питању ловство и развој ловства у РС. Из тог разлога смо, на посљедној сједници Управног одбора у Гацку, донијели одлуку о замјени секретара Савеза, па је вршилац дужности постао Живојин Лазић, настојећи да уведемо нове критеријуме рада стручне службе. Ова смјена нема везе са било чим осим добром намјером, а мени је жао што смо морали доћи у овакву ситуацију јер је Василије Савић мој добар другар, али смо донијели заједничку одлуку. Наставићемо са реформама службе све док она не буде проактивнија.

ЛН: Финансијска ситуација у Савезу зависи од редовне уплате чланског доприноса чланица, односно ловачких удружења. Колико су те уплате редовне?

МИНИЋ: Морам истаћи да смо прилично задовољни уплатом чланског доприноса од стране наших удружења. Ситуација у овој години, у односу на прошлу, много је боља, што је резултат транспарентности у трошењу новца.

Другим дијелом је утицала одлука коју смо донијели на сједници Управног одбора у Власеници, о преудизимању одређених санкција према удружењима која не измирују обавезе. Савез је у могућности да онемогући коришћење права из своје надлежности, као што је коришћење средстава Фонда солидарности, полагање ловачких испита, сагласност за лов одређених врста дивљачи, издавање ловних карата, трофејних листова, дозвола за лов...

Омогућили смо уплату доприноса у више рата и очекујемо до краја године да ће сви измирити своје обавезе. За сада је солидна ситуација, имајући у виду економску ситуацију и код нас и у региону. У овом моменту, док радимо овај интервју, Савез не дугује никома ни једног јединог фенинга.

ЛН: Докле се стигло са поступком реализације ЦИТЕС конвенције?

МИНИЋ: Није флоскула, али ја морам истаћи да је Република Српска за шест степеница испред ФБиХ, када је у питању ЦИТЕС дозвола, иако имамо и техничких и политичких сметњи да РС буде самостална чланица ЦИТЕС-а. На састанку у Бањалуци разговарали смо са највишим представницима међународних ловачких асоцијација о реализацији ЦИТЕС конвенције, која је на нивоу БиХ потписана 2008. године, али није примјењена. На том састанку су били присутни и представници Ловачког савеза Херцег-Босне и Уније ловачких савеза ФБиХ, који су свјесни чињенице да РС има установљена сва ловишта, има потписане уговоре о газдовању ловиштем, те има законе о шумама и ловству, што није случај у ФБиХ, гдје има 11 кантона који засебно доносе законе. Обавијештени смо да, за сада, имамо могућност једног прелазног рјешења, а то је да се дивљач, односно дијелови дивљачи (крзно, трофеј или месо) могу под одређеним условима извести из БиХ, гдје је неопходан петнаестодневни ветеринарски надзор, али то није суштина гдје ми страном ловцу можемо обезбиједити да након одстрела добије одговарајуће папире. Дакле, одго-

ворно тврдим да ЦИТЕС конвенција не зависи од нас јер су ресорно министарство и Савез припремили сву потребну документацију, али је проблем на другој страни. Ја се искрено надам да ће се примјенити модел као у Њемачкој, Швајцарској и другим сличним земљама са покрајинама и кантонима или да постоји неко друго рјешење када је у питању управљачко и стручно тијело на нивоу БиХ, те да ће се изнаћи рјешење да РС може примјењивати ЦИТЕС конвенцију.

ПОТРЕБНО ПРЕЦИЗНИЈЕ УТВРДИТИ КАЛЕНДАР МАНИФЕСТАЦИЈА

ЛН: На прагу смо нове ловне сезоне. У каквом стању су ловишта Републике Српске? Је ли било (и хоће ли бити) уноса нових врста дивљачи у ловиштима?

МИНИЋ: Ситуација са постојећим фондом дивљачи у РС се може исказати и на основу чињеница којима смо сви свједоци, тако да нема потребе да правимо било какве хвалоспјеве, али имамо енормну штету, нарочито од дивљих свиња у Посавини, што говори да је знатно повећан њихов број. Озбиљно размишљамо и о трофејној вриједности јер то представља рад у ловишту, а не само повећање бројности. Када је у питању срнећа дивљач, можемо са пијететом рећи да се у многим ловиштима РС, према годишњем плану, лов срнеће дивљачи завршава за три викенда, што потврђује да је ова дивљач у једном добром капацитету, с обзиром на појаву одређених болести које су и данас присутне код ове врсте. Када је у питању дивљи зец, завршили смо подјелу нових педесет зечева у ловишта РС, с циљем да се освјежи крв, а не да се побољша бројно стање. Донијели смо и одлуку да наредног пролећа Савез купи 500 одраслих јединки фазана из добојске фазанерије, које ћемо пустити у ловишта гдје се газдује овом врстом, ради мијешања крви и стварања бољих и отпорнијих јединки. Ово је истовремено резултат потписаног уговора са Институтом "Васо Бутозан", па овом приликом желим захвалити компанији "m.tel" јер су у цијелости финансирали овај пројекат, који омогућава испитивање на паразите дивље свиње и дивокозе. Циљ је да на основу озбиљних анализа можемо спријечити било какву болест. Дакле, ловишта у РС су више него у добром стању, али бих сугерисао колегама ловцима на терену да мало смање улагања у велелепне ловачке куће и објекте за дружење, а та средства усмјере у ловно-узгојне објекте, солила, хранилице и слично.

ЛН: Ловачки савез је недавно,

први пут на нашим просторима, набавио пушку за успављивање дивљачи. Шта ће то значити за унапређење ловства?

МИНИЋ: Пушка је у просторијама Савеза, у цијелости плаћена из пројекта Савеза и Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде РС. Сада слиједи обука интервентног тима који је формиран од стране ресорног министарства, а у овом моменту са том пушком планирамо више активности. Прва је она, како је ми зовемо, "за не дај боже", да се деси појава бијесне животиње у ловишту, чак и домаће, да имамо појаву звијери у урбаним подручјима, гдје смо овом пушком спријечити одстрел и успавати дивљач. На другој страни, планирамо овом пушком спровести један научноистраживачки рад. Припремамо један пројекат са Србијом, јер имамо значајан број популације медвједа који прелази из Националног парка "Тара" преко Вишеграда, па чак је један обиљежени медвјед са Таре примјењен на Озрену. Пушка за успављивање ће омогућити обиљежавање и даље праћење ове и остале дивљачи. Дакле, пушка је предуслов за боље ангажовање струке у наредном периоду.

ЛН: Ловци учествују у бројним ловачким и ловно-туристичким манифестацијама, као што су сајмови, гађања летећих мета, хајке... Планира ли се доношење календара ловачких манифестација које су од значаја за Ловачки савез?

МИНИЋ: Ми имамо календар наших активности, али имамо и један наш мали ловачки проблем. Сви знамо да хајке на вука на Озрену, у Шипову и на Мањачи представљају три највеће манифестације ове врсте у РС. Али, исто тако и мање хајке које се организују у удружењима и регијама инсистирају да и оне уђу у тај календар. Савез подржава и овакве манифестације, али их третира као регионалне. Такође, имамо такмичења у гађању летећих мета, гдје је ове године у Трнову први пут било гађање из изолучених цијеви, што је један корак даље. Желим овом приликом похвалити организаторе ових манифестација које сам поменуо, јер они улажу највише труда и средстава, а ловачки савез ће сваку од њих достојанствено испратити и помоћи. Наравно, ту је и Сајам лова у Бањалуци, који ћемо ове године појачати бројем штандова и чланица Савеза које ће излагати своје експонате. У наредном периоду ћемо, ипак, прецизније утврдити календар свих значајних манифестација, како бисмо могли ангажовати све ресурсе јер су такве манифестације, којима присуствују ловци из цијеле Европе, најбољи амбасадори и промотори ловства у Српској.

ПОНОСАН НА "ЛОВАЧКЕ НОВИНЕ"

ЛН: Када је у питању информисање 20.000 ловаца Републике Српске, оно се углавном односи на "Ловачке новине" и интернет страницу Ловачког савеза. Шта треба унаприједити у ова два медија?

МИНИЋ: "Ловачке новине" су, из броја у број, све квалитетније. Нарочито сам задовољан квалитетом штампе, техничким преломом и одбором стручних и едукативних тема. Примједбе које добијам од ловаца са терена односе се на лошу покривеност догађаја у ловачким организацијама. Апелујем на ловачка удружења да на вријеме обавијесте о догађају који треба попатити, да и сами ловци буду сарадници ловачких новина, да пишу, шаљу фотографије, похваљују и критикују, како у новинама, тако и на сајту ЛС. Размишљамо да, у сарадњи са нашим спонзорима и пријатељима из "m.tela", уведемо повољну тарифу за интернет, како би ловцима биле још доступније све информације. У сваком случају, поносан сам на наше "Ловачке новине" и сматрам да су оне најквалитетније ловачко гласило у БиХ.

Ово дружење било прилика да се евоцирају успомене на давну 1947. годину када се окупила група ентузијаста која је донирала новац за оснивање ловачког удружења

ПИШЕ: ДЕЈАН ЈОВИЧИЋ
lovacken@gmail.com

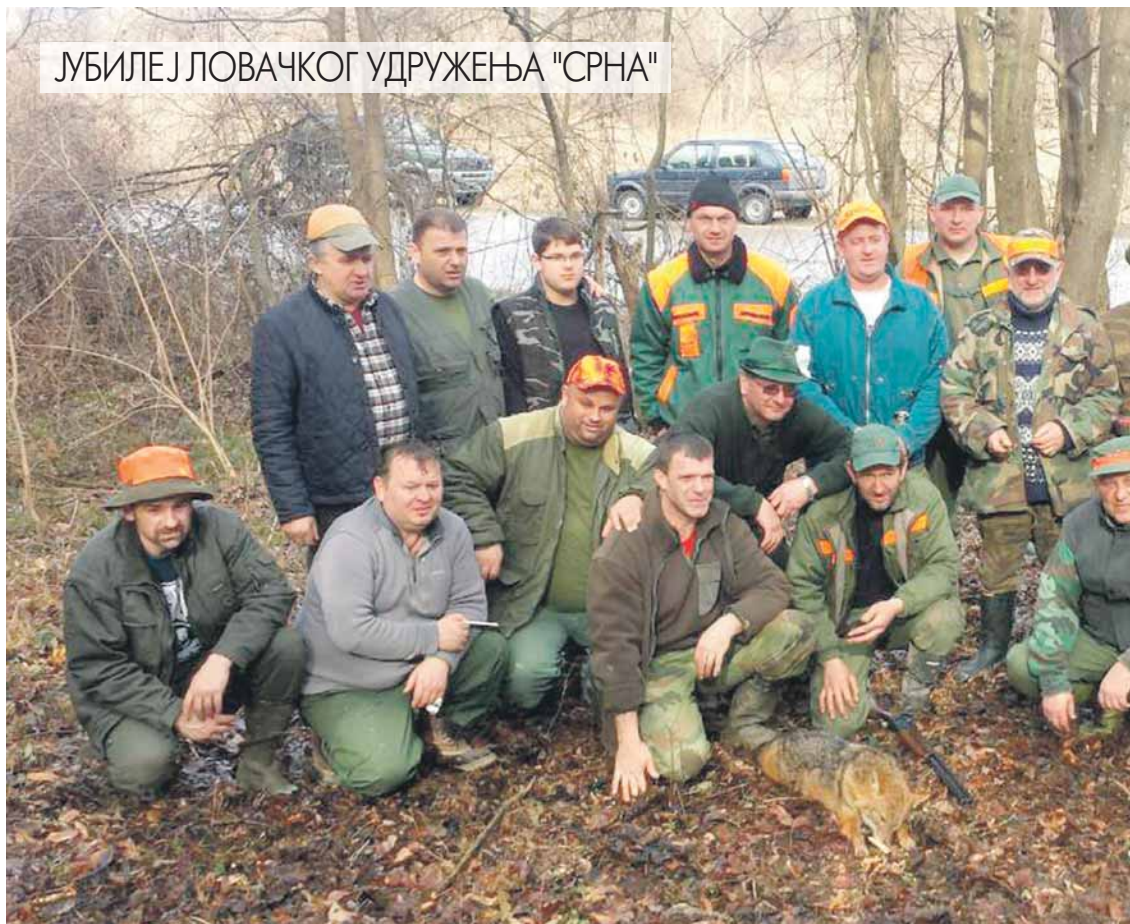
СРБАЦ - Ловачко удружење "Срна" из Српца обиљежило је половином септембра седму деценију постојања, а овај значајан јубилеј прославили су зборовањем којем је присуствовало више од 300 ловаца.

Ово дружење је било прилика да се евоцирају успомене на давну 1947. годину када се окупила група ентузијаста која је донирала новац за оснивање ловачког удружења. Од тада се ово удружење константно ширило и данас на располагању има површину од 27.655 хектара у спортско-привредном ловишту "Србац". Председник Горан Савановић каже да је у последњих неколико мјесеци повећан број чланова са 330 на 495, који редовно плаћају чланарину, што је поправило финансијско стање. Исплаћена су дуговања према Пореској управи у износу од око 14.500 КМ, као и дио дуговања према Ловачком савезу РС, која су на крају прошле године износила 23.625 КМ, док ће остатак бити измирен путем репрограма.

То ће резултирати позитивним пословањем на крају ове године, а очекује се да ће идуће године на располагању имати најмање 80.000 КМ.

- Највећи дио прихода остварићемо од уплата чланарине у

ЈУБИЛЕЈ ЛОВАЧКОГ УДРУЖЕЊА "СРНА"

Седам деценија ловства у Српцу

ПЛАКЕТЕ И ПРИЗНАЊА

Прослави 70. годишњице постојања Ловачког удружења "Срна" присуствовао је и потпредседник Ловачког савеза РС Предраг Љубичић. Он је шесторици младих ловаца уручио увјерења о положеном ловачком испиту, а петорици ловаца који су отишли у пензију из овог удружења добила су по 100 КМ. Захвалнице под називом "Заслужан ловац" добило је 19 чланова удружења. Плакете за успјешну сарадњу и допринос у развоју ловства у општини Србац уручене су Ловачком савезу РС, општини Србац, Полицијској станици Србац, Шумској управи Србац, Ветеринарској амбуланти "Миланковић" и Радио Српцу.

Србачки ловци распоређени у десетак ловачких секција током септембра су одстријелили већи број предатора, попут лисице, шакала, куње и дивље мачке. Ових дана трају припреме за отвор лова на фазане који почиње 15. октобра, а с циљем припреме, у ловишта је пуштено око 500 фазана који су набављени преко Ловачког удружења "Семберија" из Бијељине за шта је издвојено 7.500 КМ.

- Приоритет који смо зацртали за ову годину је и набавка опреме за ловочуваре, нове хранилише и надзорне камере. Као и друга ловачка удружења, суочени смо са финансијским издацима проузрокованим саобраћајним несрећама на путевима које узрокује дивљач, због чега смо у сарадњи са општином Србац и "Путевима РС" покренули иницијативу за набавку и постављање знакова поред пута на којима се креће дивљач, што ће ускоро бити реализовано - рекао је Савановић.

Ово ловачко удружење поседује пет ловачких кућа у Ситнешима, Ђукалима, Илићанима, Пријебљезима и Жупском Разбоју и пет ловачких колиба.

- Изграђено је и 48 високих чека, 20 ловачких засједа, 170 солилишта и 55 хранилишта за високу дивљач. У току године изградимо око 50 привремених хранилишта за ситну дивљач - рекао је Савановић.

Посебно се издваја ловачка група Ситнеши - Горња Лепеница, која је отворила прихватилиште за дивље свиње које се пуштају на Мотајицу, чиме се директно утиче на побољшање њиховог броја у овом ловишту. Ова група се издваја и по томе што на парцели површине око једног хектара сади кукуруз искључиво за прехрану дивљачи у ловишту.

- Планом газдовања за ловну 2017/18. годину предвиђена је

садња кукуруза за прехрану дивљачи на површини од пола хектара у Маргинцу и Илићанима, изградња и одржавање постојећих хранилишта и 19 нових солилишта за срнећу дивљач, поправка хранилишта за дивље свиње, изградња 46 комада привремених хранилишта за фазанску дивљач и изградња 10 комада складишта за кабасту храну - истакао је Савановић.

ПРИОРИТЕТ НАБАВКА ОПРЕМЕ ЗА ЛОВОЧУВАРЕ, НОВЕ ХРАНИЛИЦЕ И НАДЗОРНЕ КАМЕРЕ

Планирана је и изградња нових осматрачница, ловачких засједа и изградња и постављање табла за обиљежавање граница ловишта.

- Предузели смо и радикалније мјере с циљем смањења криволава уз подршку полицијске станице Србац и шумског газдинства Градишка, а недавно смо израдили нову ловну основу ловишта за сљедећих 10 година уз помоћ Истраживачко-развојног и пројектног центра Бањалука за шта смо издвојили око осам хиљада КМ - рекао је Савановић.

По његовим ријечима, удружење је у последњих 12 мјесеци постављено на здраве ноге, а позитивне промјене које су учињене довеле су до стабилизације рада и створиле основу за улагања у јачање ловне инфраструктуре.

165

НОВИХ ЛОВАЦА У УДРУЖЕЊУ

80.000

КМ БУЏЕТ ЗА ИДУЋУ ГОДИНУ

500

ФАЗАНА ПУШТЕНО У ЛОВИШТЕ

износу од око 45.000 КМ, док ће приход од иностраног лова износити 18.000 КМ, а приходи од одстрела, ловних такси и слично близу 19.000 КМ. Претходне двије године су биле санационе, а очекујемо да ћемо наредне године извршити повећање броја дивљачи и других ловних капацитета - истакао је Савановић.

Читав живот је посветио лову, а за све што је радио у корист лова и развоја ловства добио је бројна признања

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Слободан Вуковић један је од најстаријих, најискуснијих и сигурно најцјењенијих ловаца у Ловачком удружењу "Срндаћ" из Осмака, али и шире, у границама и ван граница ловне регије Бирач.

Ловац је постао 1956. године, а прву чланску карту и данас посједује. У лову је, каже, уживао, читав свој живот посветио је лову, а за све што је радио у корист лова и развоја ловства добио је бројна признања.

Овај витални старац рођен је 1927. године и првог новембра напуниће пуних 90 година живота. Од тога, више од шест деценија је ловачког стажа. Са његовим именом, буқвално, у вези је историја лова у долини Спрече, у некадашњој општини Калесија, али и на просторима послјератне општине Осмаца, у сјевероисточном дијелу Републике Српске.

Иако је на прагу десете деценије, Слободан је попут "чигре" и врло бистрог ума. С лакоћом се сјећа многих датума и догађаја, који су, како каже, уткани у његов животни и радни вијек, а посебно оних који се односе на ловство овог краја.

У селу Зелина, надомак Осмака, недалеко од чувеног брда Вис, са старим ловцем пребирамо по историји лова у долини ријеке Спрече, али и по сопственом "споменару" ловачких усмена.

- Ловачко друштво "Спреча" основали смо 20. јуна 1960. године, а формирано је од два ловачка друштва "Ресник" из Мемиића и "Тојшићи" из Тојшића. Тог дана, приликом оснивања друштва, изабран је Управни одбор од седам чланова. Први предсједник је био Халил Решић из Дубрава, а ја сам изабран за секретара - прича Вуковић, који је, како каже, и предложио да ново друштво понесе назив "Спреча".

Прву љубав према лову, подсјећа, пренио му је отац Васо, који је педесетих година прошлог вијека био познати ловац у овом крају. Док је отац ловио, син је био код куће, али је Слободан све више попримао ловачке страсти, да би крајем 1956. године добио чланску карту Савеза ловачких организација БиХ. Три године, каже, није ловио, јер није посједовао ловачко оружје.

- Прву пушку сам набавио у Загребу. Била је то руска "орозора", са

ЛОВСТВО ДАНАС

Ловачко друштво "Спреча" у Калесији која припада ФБиХ, данас у осам секција окупља око 550 ловаца. С друге стране, у Осмацима у Републици Српској дјелује ЛУ "Срндаћ", које, у двије секције, броји 130 чланова.

чмарица. Платио сам је 41.600 тадашњих динара. Стигла ми је за седам дана - сјећа се Слободан.

Код старог ловца, наравно, не блиједи ни сјећање на први успјешан лов.

- Био је 4. јул 1960. године. Вријеме пријеподне, око 11 часова, са оцем сам се упутио у предјео Липе код Рашева. Послије извјесног времена угледао сам дивљу свињу. Мислио сам да је јуница. Испред мене, на неколико десетина метара, стајао је дивљи вепар, тежак око 200 килограма. Повучем обарач "карабина" и први хитац је био прецизан. Никад бољег "дивљака" нисам одстријелио. И данас, у својој кући, чувам његов трофеј - казује Вуковић.

У јесењем природном колориту свог домаћинства, дједа Слободан, окружен вјерним пратиоцем, псом Лесијем, прича нам како је некада лов био посебна светковина, а ловци најугледнији становници у својим

ПОСЈЕДУЈЕ ПУШКУ НАПРАВЉЕНУ ПРИЈЕ ДРУГОГ СВЈЕТСКОГ РАТА

срединама.

- Када смо формирали друштво у Калесији, било је 46 ловаца. И данас памтим њихова имена. У почетку, ловни дани су били сриједом и недјеља, када је сваки ловац могао да одстријели по два зеца, односно четири седмично. Касније смо одлучили да, због обавеза запослених ловаца, сриједу искључимо из календара лова. Као ловни дан установили смо и 21. децембар - Дан рудара, али смо и редуковали улов са два на једног зеца по ловном дану - казује Вуковић и додаје да је у ловишту у то вријеме највише било зечева, затим лисица, куна, јазаваца... Касније су се размножили и фазани.

Слободан је, иначе, само послје два-три мјесеци након оснивања ЛД "Спреча", изабран за предсједника ове ловачке организације. Пуних 18 година налазио се на челу ловаца општине Калесија. Под његовим руководством 1966. године, у центру Калесије, изграђен је и ловачки дом, слогом и средствима ловаца, те с веома мало помоћи од

СЛОБОДАН ВУКОВИЋ ВИШЕ ОД ШЕСТ ДЕЦЕНИЈА ЛОВАЦ

Ловио са Титовим сином Жарком

дишње смо набављали и у ловиште пуштали и по 4.000 фазана. На све стране могла су се примјетити јата ових птица - казује Слободан.

Није чудно, због тога што су у долину Спрече, једно од најбогатијих ловишта у предатној БиХ, долазили многи гости у лов, прије свега познати друштвено-политички радници, званичници бивше Југославије и БиХ, те високи официри ЈНА, али и књижевници, pjesници и многи други љубитељи лова, природе и доброг дружења.

- Само нам Тито није долазио - мало ће у

шали рећи овај ветеран лова.

На овим теренима су, између осталих, ловили Цвијетин Мијатовић Мајо, Фрањо Херљевић, Пашага Мандић, Ђуро Пуцар Стари, Никола Андрић, Аугустин Папић, Оскар Давичо, Дервиш Сушић...

- Једном приликом дошао нам је и Титов син Жарко Броз. Био је у лову, а потом и на заједничком ручку. Настојали смо да будемо добри домаћини, да би сви они који су долазили у наше ловиште били задовољни. Имали смо дио ловишта, тзв. "забран", гдје смо доводили у лов посебне госте. Простор око ријеке Спрече био је резервисан за фазане, док је у прејелу Какња највише било зечева. Све што бисмо уловили тог дана, праска је била, поклањали смо нашим драгим гостима. То је ваљда и разлог што су многи вољели доћи

код нас, у наше ловиште - говори Вуковић.

стране других органа државе.

- Све сам радио, ништа ме од ловачких послова није обишло. Трудио сам се да увијек будем добро са људима, да развијамо другарске и пријатељске односе. У мом животу лов је био и остао једна велика љубав, у правом смислу те ријечи - наводи Вуковић.

Слободан се залагао за унапређење квалитета ловног терена, обучавао младе приправнике, градио ловне објекте. Све што је чинио било је зарад добре репутације овдашњих ловаца и чувара природе.

- Када сам био председник друштва, го-

КАЗНИО ОЦА СА 2.000 ДИНАРА

Слободан је својевремено, док је био судија за прекршаје у Мемџима, био строг, али правичан. Тако је једном приликом казнио и свог оца Васу са 2.000 динара, јер није довео пса на вакцинацију. С обзиром на то да отац није имао пара да плати казну, а пошто му је пријетило десет дана затвора, Слободан је, да би спласио оца затворске ћелије, из свог њепа издвојио 2.000 динара. У то вријеме његова плата, као судије за прекршаје, била је 6.300 динара.

У својој више од шест деценија дугој ловачкој каријери Слободан је највише волио да лови лисице. Према сопственом признању, број који је одстријелио прешао је стотину.

- Лисица је лукава животиња и не да се баш лако преварити - сматра стари ловац. Док су се други ловци "мучили" са надмудривањем лисице, било је случајева када је Слободан у једном дану одстријелио и по три комада.

На ловачком "виску" трофеја овог угледног ловца било је, наравно и зечева, а најмање је одстријелио фазана.

ПРВИ ВЕПАР И ДАН-ДАНАС НОСИ ТИТУЛУ НАЈЉЕПШЕГ

- Дивљач за мене није само мета. Постоји нешто што се зове ловачка етика и ту нема говора. Њу нисмо смислили ни ми ни наши претходници, она је производ наше традиције и ако желите да будете дио ловачке породице, морате је се придржавати - објашњава Слободан.

Управо, као потврда претходних ријечи, Вуковић се сјећа свог првог и јединог сусрета с медвједом.

- На Сајтовском гају ловили смо дивље свиње. Био је фебруар 1980. године, снијег увелико нападао. Примјетимо трагове медвједа. Колеге отишле до оближње ловачке куће да се мало окријепе, јер је хладноћа била велика. У једном тренутку, на двадесетак метара од мене, појави се медвјед. Да ли пуцати или не - била је код мене велика дилема. Обраћам му се: "Медо, медвједо..." Он гледа у мене, ја гледам у њега. Нестварна слика између човјека и животиње. Нисам хтио да пуцам. Уживао сам тих неколико тренутака у његовој лепоти, док није запрашио у сњежну долину - присјећа се Вуковић.

У богатом ловачком опусу, разумљиво, доста је и ловачких шала и анегдота. Многи су се, каже старина, "лијепили" на ловачке приче, које су домишљато, на њима својствен начин, пласирали истински љубитељи лова и природе.

Међутим, догађај који се збио у ловишту 19. јануара 1961. године је далеко од ловачких прича и анегдота.

- На ловном терену Јелица на мене и колегу Шабана Бећирбашића из Јајића је скочио дивљи вепар. Био је рањен и онако окрвављен полетио је на нас двојицу. Успио сам

ВЈЕРАН ПОСАВЦИМА

У свом домаћинству Вуковић је увијек имао добре керове. Од почетка ловачке каријере посебну наклоност је гојио према посавцима.

- Први кер се звао Лисо. Код мене је био пуних 13 година, све до своје смрти. Нисам пуно ловачких паса промијенио, једно пет-шест. Највише сам волио посавце, јер су се добро показали у лову на овим нашим теренима - каже Слободан.

избјећи најгоре. Колеги Шабану је отео пушку, прегризао цијев и откинуо му два прста на руци. Код мене су панталоне биле натопљене крвљу - подсећа се Слободан једне од непријатних ситуација из лова.

Још једна занимљивост је у вези са Слободаном Вуковићем. Наиме, у његовом посједу је ловачка

пушка која је до 1968. године била у власништву славног сликара Исмета Мујезиновића.

- То је ова пушка, двоцијевка, њемачке производње - показује нам своје омиљено оружје скоро пет деценија.

Слободан каже да је она, вјероватно, произведена прије Другог св-

јетског рата, те да ју је, на лицитацији Среског ловачког савеза Тузла, платио 72.000 тадашњих динара.

- У лову се баш добро показала. Још јој ништа не фали. Може још доста година да послужи - каже стари ловац, изражавајући спремност да "њемачку бокерицу" уступи неком музеју, као експонат и

успомену на чувеног Исмета Мујезиновића, ако му купе друго адекватно ловачко оружје.

Поносан је дједа Слободан на своју ловачку прошлост. На богатом ловачком стажу могу да му позавиде многи ловци у Републици Српској, а он и данас, на прагу десете деценије, прошета до оближњих шума, односно пропанака, са својим вјерним пратиоцем, посавцем Лесијем с којим се дружи већ четири године.

- Посљедњи улов је био прије двије године, када сам у атару Зелине одстријелио зеца. Још ме вид добро служи, могу да се крећем, али, одлучио сам да пушку окачим о клин - казује овај витални старац, који посљедњих 15 година живи сам, након смрти супруге Митре.

Већ пуне три деценије Слободан је у пензији. И у радној биографији оставио је дубок траг. Службовао је у некадашњој општини Осмаци, девет година је радио као судија за прекршаје у Мемифима и Калесији. Од 1969. до 1974. године био је посланик у Републичком вијећу Скупштине БиХ, да би се након 12 година проведених на дужности команданта Штаба Пивилне заштите општине Калесија, 1. августа 1987. године пензионисао.

ЛОВАЦ ПОСТАО ДАВНЕ 1956. ГОДИНЕ

Вуковић је био и учесник Народно-ослободилачког рата, као борац 19. бирчанске бригаде од маја 1943. до децембра 1946. године. У редовима партизанских јединица стигао је и до Загреба. Одликован је Орденом за храброст, затим Орденом заслуга за народ и Орденом братства и јединства, те Плакетома СУБНОР-а Југославије и Плакетома Савезног извршног вијећа у вријеме када је предсједник Савезне владе био Веселин Ђурановић. Носилац је и бројних признања из области ловства. Савез ловачких друштава БиХ 1963. године одликовао је Слободана Вуковића Орденом II реда за заслуге на унапређењу ловства. Поводом 50. годишњице заједничког рада Ловачке организације БиХ, 1975. године уручена му је Спомен плакета, да би га 1990. године Савез ловачких организација БиХ одликовао и Орденом I реда за посебне заслуге у области ловства.

За почасног члана ЛД "Спреча" проглашен је 9. октобра 1976. године. Тај статус ужива и данас у Ловачком удружењу "Срндаћ" из Осмака.

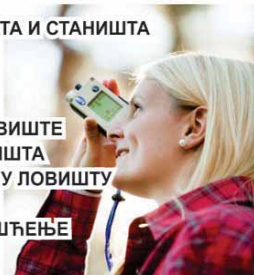
Šuma plan

PREDUZEĆE ZA PROJEKTOVANJE, PROIZVODNJU I USLUGE

ЛИЦЕНЦИРАНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИЗРАДУ ЛОВНИХ ОСНОВА И ДРУГИХ ПРОЈЕКТА У ЛОВСТВУ

www.sumaplan.com

- ИЗРАДА И РЕВИЗИЈА ЛОВНИХ ОСНОВА
- ИЗРАДА ГОДИШЊИХ ПЛАНОВА ГАЗДОВАЊА
- ИЗРАДА ИНВЕСТИЦИОНИХ ПРОГРАМА ЗА ОГРАЂЕНА ЛОВИШТА
- ИЗРАДА ЕЛАБОРАТА ЗА ЛОВИШТА ПРИВРЕДНОГ КАРАКТЕРА
- ИЗРАДА ПРОГРАМА ЗАШТИТЕ ДИВЉАЧИ
- ПРОЈЕКТОВАЊЕ И НАДЗОР НАД ИЗГРАДЊОМ ЛОВОТЕХНИЧКИХ И ЛОВНОУЗГОЈНИХ ОБЈЕКТА
- ПРОВОЂЕЊЕ И НАДЗОР ПРОВОЂЕЊА ПРОПИСА ЛОВНИХ ОСНОВА
- ИЗРАДА КАРТОГРАФСКИХ ПОДЛОГА (КАРТА ЛОВИШТА, ЛОВНО-ТЕХНИЧКИХ ОБЈЕКТА И СТАНИШТА
- САВЈЕТОВАЊЕ И КОНСАЛТИНГ ИЗ ОБЛАСТИ ЛОВСТВА
- УТВРЂИВАЊЕ И УСПОСТАВЉАЊЕ ГРАНИЦА ЛОВИШТА
- БОНИТИРАЊЕ ПОДРУЧЈА ЗА ОДРЕЂЕНУ ВРСТУ ДИВЉАЧИ
- УТВРЂИВАЊЕ ВРСТА ДИВЉАЧИ КОЈЕ СТАЛНО ИЛИ ПОВРЕМЕНО НАСЕЉАВАЈУ ЛОВИШТЕ И КОЈЕ СЕ УЗГАЈАЈУ КАО ОСНОВНА ВРСТА ДИВЉАЧИ ЗАВИСНО ОД НАМЈЕНЕ ЛОВИШТА
- УТВРЂИВАЊЕ ЛОВНО ПРОДУКТИВНИХ ПОВРШИНА ЗА ОСНОВНЕ ВРСТЕ ДИВЉАЧИ У ЛОВИШТУ
- УТВРЂИВАЊЕ КАПАЦИТЕТА ЛОВИШТА ЗА ОСНОВНЕ ВРСТЕ ДИВЉАЧИ
- УТВРЂИВАЊЕ ДРУГИХ ВРСТА ДИВЉАЧИ У ЛОВИШТУ КОЈЕ БИТНО УТИЧУ НА КОРИШЋЕЊЕ ЛОВНОГ РЕСУРСА И БИОЛОШКЕ РАЗНОВРСНОСТИ ГЕНОФОНДА ДИВЉАЧИ
- СПЕЦИЈАЛИСТИЧКЕ СТУДИЈЕ И ИСТРАЖИВАЊА ИЗ ДОМЕНА ЛОВНОГ ГАЗДОВАЊА
- СТРУЧНО ОБРАЗОВАЊЕ И ОСПОСОБЉАВАЊЕ КАДРОВА У ЛОВСТВУ.

ТЕЛ.: 051/326-600; 323-601; 065/518-398; ФАКС: 051/323-602; E-mail: sumaplan@inecco.net

ИЗБОРНА СКУПШТИНА ЛУ "РУДАР" ИЗ УГЉЕВИКА

НОВИ МАНДАТ

старом руководству

Крајем септембра Ловачко удружење "Рудар" из Угљевика имало је изборну скупштину којој је претходила редовна. У прелијепој Плавој сали Дома културе у Угљевика били су присутни сви делегати, а изборна скупштина је протекла у фер и демократској атмосфери.

За председника друштва поново је једногласно изабран Јовић Жи-

ван-Жико док је главни лововођа Стевица Цвјетиновић поново такође једногласно остао на тој функцији. Чланови управног одбора осим њих двојице су Раденко Станојевић, Ми-

лан Миљановић, Радислав Јовановић, Радослав Лазић, Перо Алексић, Благоје Манојловић и Божидар Радвановић. Функцију секретара ловачког удружења и даље ће вршити Сара Манојловић. Ловци Рудара су јесењу ловну сезону отворили 8. октобра и она ће трајати до 3. децембра, односно до испуњења плана одстрела. Након тога се наставља лов предатора групно и уз обавезну пилану дозволу.

М. Б.

Ловачко удружење "Пастирево" Добрљин

ОДСТРИЈЕЛЕНЕ ТРИ ДИВЉЕ СВИЊЕ

Као и већина ловачких удружења на нивоу санско-унске регије, ЛУ "Пастирево" Добрљин успјешно је отворио зимску сезону лова.

Прве недеље у октобру организован је лов на дивље свиње у ком је учествовало осам ловаца. Лов се одвијао на простору ловачке секције Равнице. Упркос густој и још увијек зеленој вегетацији подигнута је група од 17 дивљих свиња и један вепар самац. Овом приликом одстријељени су вепар самац тежак око 160 килограма и двије крмаче. Остатак крда је надмудрио ловце, извукао се прегливавши Уну, а ловце оставио да размисљају о викендима који долазе. Посебно је важно нагласити да и поред велике бројности дивљих свиња у ловишту, нису забиљежене штете на усјевима локалног становништва, разлог томе су активности које чланови ловачке секције "Равнице" уредно извршавају, а које се огледају кроз прољетно засијавање парцела кукурузом и редовна допуна хранилица зрнастом храном.

О. К.

ЛУ "Варда" Рудо

ПРИПРЕМА ЛОВИШТА ЗА ЛОВ НА ДИВЉЕ СВИЊЕ

Руђански ловци су према плану и календару лова отворили ловну сезону на дивље свиње првог дана октобра. Због густе вегетације, они су се више посветили активностима на уређењу објеката и ловишта, прокресивању стаза и припреми чека, а мање одласку у сам лов. Прелијепо временски услови искориштени су прије свега за дружење. Ово је била прилика да се пријатељи који раде и живе широм свијета окупе на једном мјесту због веома важног повода. Отвор лова је организован по ловачким секцијама уз богату трпезу, пјесму и веселје које је трајало до касно увече. У ишчекивању хладнијих дана који ће скинути лишће са дрвећа и донијети снијег по којем ће се јасно видјети трагови црне дивљачи, ловци ће имати довољно времена да уведу у форму своје вјерне псе гониче.

М. П.

Сарајевско-романијска регија

Прослављена крсна слава

Ловци седам ловачких удружења Сарајевско-романијске регије обиљежили су крсну славу Рођење пресвете Богородице, а овогодишња прослава организована је у пријатном амбијенту хотела Београд у Источној Илици. Након вјерског обреда и ломљења славског колача ловцима се обратио свештеник Чедомир Ђуреиновић, пожелио им срећну крсну

славу са жељама да им Пресвета Богородица буде покровитељ и да их увијек штити. Након тога, присутнима је наздравео домаћин славе Стеван Драшковић.

- Овом приликом поздрављам кумове и побратиме из ловачког удружења Добој и преносим поздраве председника ЛС РС Саве Минића - рекао је Драшковић.

Обратио се и кум Раде Софрењих који је одржао пригодну здравицу и пожелио да се још дуго година окупљају на овај велики хришћански празник. Поред многобројних званика, прославу су увеличали начелник општине Источна Илица Маринко Божовић и в.д. начелника општине Трново Ненад Мишовић.

М. П.

Широм свијета прихваћена и необично цијењена карабинска муниција ППУ развија се у садејству са ловцима и балистичарима, плод је дуготрајног истраживања и стручног рада

ПИШЕ:
ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

Почетак приче о свјетски признатој, а српској фабрици муниције из Ужица ППУ (Први партизан Ужице) започиње у Словенији и веже се за име пушкарског стручњака Јакоба Пошингера Старијег, који је своју пушкарску радионицу за израду ловачког оружја из Крањ (Пушкарна Крањ) измјестио у Ужице.

Наиме, ту крањску радионицу основали су 1920. године искусни мајстори пушкарски из Боровља (данашњи Ферлах) који су се након плебисцита из исте године, тј. након што је дио Корушке припао Аустрији, населили у Крању и ту започели посао. Старији и искуснији ловци добро знају да је "Боровље" у пушкарству синоним за врхунски ручни рад и неприкосновени квалитет. Љубљанска покрајинска влада тадашње Краљевине СХС мајсторима је обезбиједила објекте за радионице, а они су уз помоћ машина и алата, које су из Боровља донијели са собом, започели израду надалеко чувеног ловачког оружја боровљанске пушкарске школе и традиције.

Нешто касније, 15. августа 1925. године, Јакоб Пошингер Старији откупује Пушкарну Крањ. У жељи да ова задружна радионица прерасте у велику фабрику, Пошингер је затражио помоћ и сагласност државе за ову врсту инвестиција. У вези с тим биле су му потребне царинске олакшице за увоз машина и гаранција да ће будућа велика фабрика добија-

ФАБРИКА МУНИЦИЈЕ "ПРВИ ПАРТИЗАН" УЖИЦЕ

Свјетски призната, а српска фабрика

ти и државне поруџбине.

Пошингер је након двогодишњих преговора издејствовао сагласност Краљевине СХС уз услов да фабрика, највероватније из стратегијских разлога, буде пренесена из пограничне области у унутрашњост та-

дашње државе. Министарски савјет потврдио је став Министарства војске и морнарице Краљевине СХС да Пошингеру буде обезбијеђена помоћ државе те је фабрика успјешно пресељена у Ужице гдје је започела са радом првог маја 1928. године у касарни "Стеван Немања" у Крчагову.

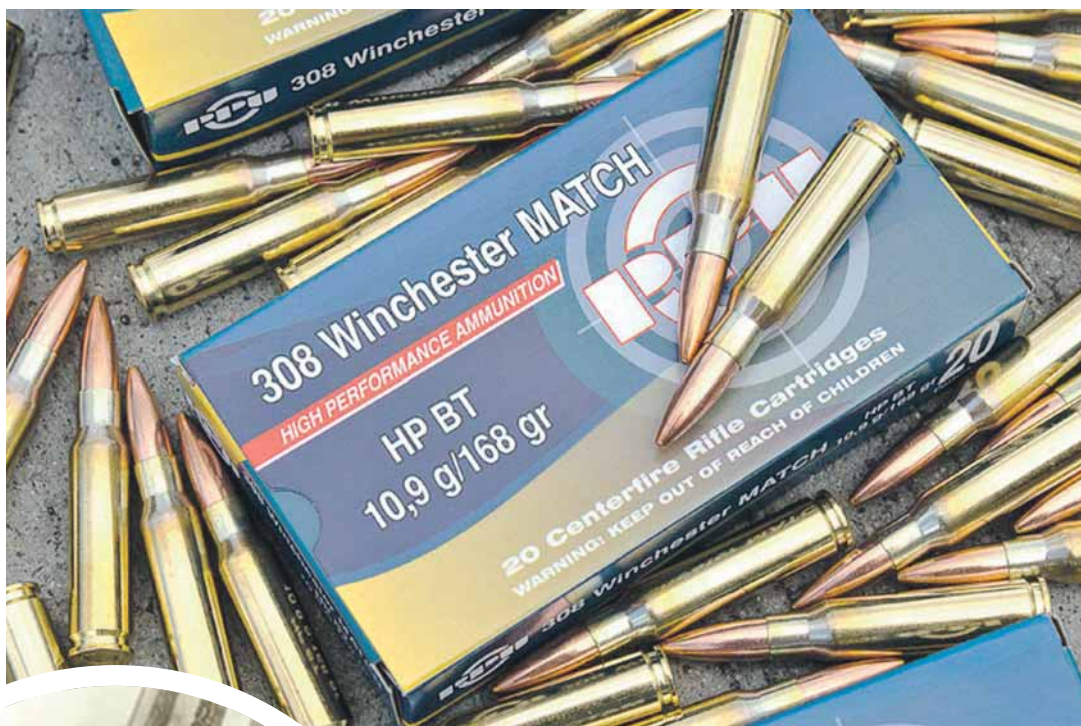
Град Ужице је 1935. године Пошингеру поконио земљиште на којем је изграђена нова фабрика која започиње рад под званичним

називом ФОМУ - Фабрика оружја и муниције Ужице и представља прву приватну фабрику такве врсте на Балкану. Посебно интересантна чињеница је да је у склопу фабрике постојала Државна пушкарска школа, која је такође из Крања пресељена у Ужице.

ФОМУ је поред разних врста пиштољске и пушчане муниције производила и папирне чауре те више типова ловачких глаткоцијевних пушачка једноцијевки и двоцијевки са и без ороза. Углавном су то биле класичне двоцијевке положаре опремљене орозима рекламиране као ФОМУ "гринер" те ФОМУ "хамерлес" положаре са механизмом "Ансон-Дили".

Пушке су биле ручни радови, израђиване су традиционално "боровљански" од прворазредног челика, изузетно квалитетно и прецизно, у калибрима 12, 16 и 20, брижљиво су упуцане и торментиране (испробане су и на бездимни барут). Имале су фино гравиране баскуле (енглеска или ловачка гравура), а опремане су и ејектори-ма. Кундаци су израђивани са пиштољским рукохватом и ослонцем за образ или у класичном енглеском стилу и то од биране тамне ораховине, а капе кундака и пиштољског рукохвата

израђиване су од рога.

У једном каталогу из тог времена Пошингер каже: Спомену-те пушке ове наше домаће творнице усавршене су у својој изради тако те су равне иноземним фабрикатима и у погледу квалитете и у погледу вањског изгледа. Као стручњак и ловац препоручу-јем са своје стране ове домаће пушке, јер сам увјерен да ће сваки купац са истима бити најзадовољнији.

Покоја пушка марке ФОМУ може се срести у ловиштима и да-

нас. Поред тога, у фабрици ФОМУ израђиване су и војничке службене пушке система М24 и муниција за њих у калибру 7,9x57мм, а такође је рађен и њихов ремонт. Израђивана је и муниција за службеним пиштољ "браунинг" М1910/22 (војно-државни) у калибру 9x17мм.

Њемачке окупационе снаге су почетком Другог свјетског рата оштетиле фабрику, али је она са ослобођењем Ужица поново започела рад и то под партизанским властима. Тада је фабрика ФОМУ била највјероватније једина фабрика оружја и муниције у Европи која је успјешно радила у слободном граду, док је остатак земље био под окупацијом, а у то вријеме произвођено оружје било је намијењено јединицама Народноослободилачке војске.

МОДЕРНА ТЕХНОЛОГИЈА ГАРАНТ КВАЛИТЕТА

Након што је завршен Други свјетски рат фабрика ФОМУ добија ново име 1947. године - "Први партизан" Ужице (ППУ). Предузеће је крајем седамдесетих година прошлог вијека започело са повећањем капацитета.

Данашња фабрика муниције "Први партизан" АД је модерна компанија са три производна погона и једна од највећих и најуспјешнијих такве врсте у свијету. Снабдијева муницијом војску и полицију Републике Србије, као и многе армије свијета, а производи и спортску и ловачку муницију која је изузетно тражена и продаје се на свим континентима (више од 400 типова карабинске, пиштољске, револверске и стрелачке

муниције).

Данашња производња обавља се уз помоћ најмодерније технологије, поштују се сви стандарди заштите животне средине уз побољшане и услове рада више од 1.000 радника, што све заједно ППУ чини необично важним фактором у привреди тог региона Србије. Неоспорно висок квалитет свих производа постигнут је кроз примјену Система менаџмента квалитетом (ЉМС), који је у складу са стандардима и принципима СРПС ИСО 9001:2008 и СОРС 9000/05, што је потврдила Војна контрола квалитета Министарства одбране Србије.

Карабинска муниција

Широм свијета прихваћена и необично цијењена карабинска муниција ППУ развија се у садејству са ловцима и балистичарима, плод је дуготрајног истраживања и стручног рада и израђује се на најсавременијим машинама и кроз најмодерније технолошке процесе при чему су обезбијењене веома уске толеранције и наравно уједначен квалитет. Специјална пажња при дизајнирању и изради муниције ППУ посвећена је строгим захтјевима све популарнијег стрелачког спорта "Лонг рејџи су-

тинг" те је такмичарска "меч" муниција изузетно прецизна.

Као што је то уобичајено код свих великих и озбиљних свјетских произвођача муниције, ППУ сваки од калибара из производног асортимана израђује у више типова зрна различите масе. Овом приликом представљамо само неке од нових производа ППУ.

ППУ "меч лајн"

Муниција серије ППУ "меч" је веома прецизна и врло уских толеранција. Развијена је за прецизно гађање на малим и великим даљинама и резултат је нарочите производне процедуре и контроле. Осим муниције, ППУ нуди и широк асортиман "меч" зрна и чаура у најпопуларнијим калибрима намијењених онима који сами пуне муницију за такмичење.

Зрно "гром"

Ово зрно израђено је већим дијелом од бакарне легуре са малим оловним језгром, добре је прецизности и оптималних карактеристика чија се уравнотеженост огледа у дубокој пенетрацији, поузданој, али контролисаној експанзији уз максимално очување масе.

9,3x74P

Овај метак новитет је у производном програму ППУ. Развијен је на

КАРАБИНСКА МУНИЦИЈА ПЛОД ДУГОТРАЈНОГ РАДА

почетку прошлог вијека у Њемачкој, а намијењен је преламачама двокугларама или комбинованим преламачама (Р). Многи свјетски ловци балистичари сматрали су овај метак савршеним за лов на крупну дивљач. Метак је нашао своју примјену у лову на јелене, лосове, медвједе и дивље свиње. Пословично је ефикасан и чувен по падању дивљачи у ватру и њеном остајању на мјесту настрела.

45-70 "говернмент"

Тај је метак стар више од 100 година и представља битан дио америчке историје. Опстао је до данас упркос чињеници да је, како му сама ознака говори, у почетку пуњен црним барутом (70 грена црног барута). Модерна муниција овог калибра данас је пуњена бездимним барутом и веома је потентна (захваљујући великој запремини чауре) па није ријеткост сresti лабораторије са кинетичком енергијом од преко 4.000 пула. 45-70 "говернмент" ППУ је развијен за употребу искључиво из модерног оружја прилагођеног муницији са бездимним барутом. То је све популарнији метак, чак и у лову на најкрупнију дивљач на планети.

www.torzokom.com

DOO TORZOKOM
PRIJEDOR

Torzokom d.o.o. u svojoj ponudi posjeduje kompletan program lovačke opreme od karabina i sačmarica do municije, optika.

Brendovi koje zastupamo su:

Browning	Sauer	Tikka	Nikon	Baikal
Aimpoint	Winchester	Sako	Mirage	Zeiss
Norma	Meopta	Bellot	RC	Rio
Rottweil				

Uvjerite se sami u kvalitet proizvoda namijenjenih lovu u našoj ponudi, koju razvijamo još od 2000. godine.

<p>Sjedište firme: Mitropolita P. Zimonjića C-3 Prodavnica br. 4 Ul. Kralja Petra I oslobodioca bb 79101 Prijedor</p>	<p>Tel. +387 52 243 890 Fax: +387 52 243 891 Mob. +387 65 779 799 +387 65 956 663 e-mail: torzokom@gmail.com</p>
--	---

АМЕРИЧКА ОРУЖАРСКА ФИРМА "АРЕС ДИФЕНС" РЕДИЗАЈНИРАЛА ПУШКУ М16

Главне измјене претрпιο је склоп носача затварача који је са задње стране скраћен, а додат му је узглобљени реп

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavqevic@gmail.com

ВОЈНИК У ЦИВИЛУ

Још од свог настанка крајем педесетих година прошлог вијека, америчка јуришна пушка војне ознаке М16 или АР15 (АР је скраћеница назива фирме Армалајт гдје је првобитно развијена а данас уобичајено означава цивилну верзију) упркос бројним варијацијама није претрпјела радикалније измјене, а њен за оно вријеме футуристички, еклектички и модуларни дизајн актуелан је и данас.

Та пушка представља можда најмодуларнију платформу у свијету пушача са, чини се, бесконачним бројем могућности комбиновања различитих и бројних елемената и склопова - цијеви у разним калибрима, оптичких и опто-електронских нишанских уређаја, додатне опреме итд. Велики број ловаца из више разлога преферира да лови појединим врстама војничких пушача од којих су неке, мање или више успјешно, фабрички или у кућној ра-

диности редијајниране и модификоване у ловачко оружје то јест цивилне варијанте војничких пушача. Као што је познато, такав случај је и са пушком АР15 која је прихваћена од бројних ловаца и спортских стријелача а производи се у разним варијантима од стране бројних произвођача широм свијета.

ФИРМА, ПОРЕД КОМПЛЕТНЕ ПУШКЕ, НУДИ И НОВИ СЕТ ЗА "ПРЕПАКИВАЊЕ"

Међутим, њен љути руски ривал АК47, премда ни приближно модуларан као АР15, кроз дужи низ година и од стране више произвођача, успјешно је, захваљујући својој конструкцији, модификован у оружје типично ловачког стила - уклањањем

војничког пиштољског рукохвата и монтирањем традиционалног ловачког кундака. Примјер таквих модификација су фински ловачки полуаутоматски карабини система Валмет М88 (позната "петра"), руски ловачки карабини "саига" и "молот вепр" а посебно српска ловачка модификација пушке М77 - Застава ЛКП-96А.

Док је код класичног АК47 система то релативно лако извести, пушка АР15 због специфичних конструкционих рјешења има ограничења и препреке које се намећу пред онога ко жели да од војничког направи оружје традиционално ловачког изгледа. Спортска пушка SCR (пушка спортске конфигурације) америчке фирме "Арес Дифенс", коју ћемо представити у овом броју "Ловачких новина", представља апсолутни новитет и прво успјешно "деми-

литаризовање" пушке АР15 те њено "облачење" у цивилно рухо а самим тим први озбиљан корак ка приближавању овог прецизног механизма ширијој ловачкој употреби.

Прво историја

Како би што боље описали систем спортско-ловачке пушке "арес SCR" морамо се мало вратити у историју, тачније у вријеме када је конструисана њена планетарно позната војничка рођака. АР15 (М16) дјело је талентованог, футуризмом импресионираног и инспирисаног америчког дизајнера оружја и балистичара Јуџина - Цина Стонера (22. новембар 1922 - 24. април 1997), човјека који је "размишљао изван кутије".

Рад на овом оружју започет је раних педесетих година прошлог вијека у Армалајту (огранку велике фирме

Ферчајлд Еншин енд Ерплејн Корпорација) и то по спецификацијама нарочитог пројекта америчке војске. Суштина пројекта огледала се између осталог у потрази за што идеалнијим рјешењем модерне лаке, компактне и модуларне војничке јуришне пушке велике ватрене моћи са што је могуће бољом контролом при расфалној палби и већом вјероватноћом погађања.

Као полазне основе Стонер је узео ингениозну њемачку падобранску аутоматску пушку праволинијске конфигурације ФГ42 и цилиндрични склоп носача затварача са пушача "Донсон" М1941 који је реконструисао и на посебан (патентом заштићен) начин прилагодио директној позајмици барутних гасова уз помоћ гасне цјевчице позајмљене са шведске пушке "карл густав м/42". Резултат тога истраживања и експериментисања на читавом низу прототипа је пушка AR10 у НАТО калибру 7,62x51мм.

Талентовани Стонер је у свом науму успио - радило се о складном и лаганом миксу са до тада невиђеним карактеристикама и све је било подређено што бољој контроли палбе и ергономији.

Пушку AR10 карактерисала је специјална архитектура, код које су цијев и кундак у једној линији (такозвани страјт-лајн дизајн који захтијева високо уздигнуте нишане), а што је радикално допринијело елиминацији одскочног угла и његовог штетног утицаја на расипање погодака при расфалној палби.

У цилиндричној унутрашњости кундака Стонер је смјестио систем повратног механизма са опругом и нарочитим одбојником. Управо тај конструкциони детаљ, развијен специјално за војничко оружје селективне ватре, дуго је представљао компликацију и препреку при редизајнирању ове пушке у класичан ловачки полуаутоматски карабин са традиционалним ловачким кундаком.

AR10 ипак није славно прошла на конкурс америчке војске јер је у питању био још недовршен прототип. У-

америчка војска послје много тестирања и експериментисања корак по корак уводи у службenu употребу под ознаком М16 почетком 1969. године гдје она у модернизованој форми и данас представља основну службenu пушку.

Шта је Стонер систем директне гасне позајмице?

Главна карактеристика Стонеровог патентираног система гасне позајмице и одложеног отварања затварача, за разлику од шведског система Qungman или француског MAS-49 код којих гасови ударају у чело носача и тако покрећу циклус одбрављивања, огледа се у цилиндричном носачу затварача са нарочитим цјевастих испустом-уводником барутних гасова са горње предње стране. Носач затварача код овог специфичног система има улогу гасног цилиндра и коморе гасне позајмице, а сам ротациони затварач има улогу гасног клипа али са потпуно другачијим задатком. Носач и затварач налазе се у једној линији.

Када зрно при активирању метка крећући се кроз душу цијеви прође отвор за позајмицу барутних гасова који је избушен у зони постоља предње нишане, експандирајући гасови улазе у гасну цјевчицу смјештену изнад цијеви. Гасови су потом спроведени до сандука гдје улазе у склоп носача затварача кроз гасни уводник са горње стране носача. Затварач је својим брадавицама чврсто забрављен за цијев у моменту када барутни гасови улазе у комору гасне позајмице. Ту комору у унутрашњости носача формирају заједно носач и затварач. Притисак барутних гасова покреће носач уназад али у истом моменту потискује и затварач према напријед уз помоћ гасних прстенова (слично карицама на клипу аутомобилског мотора) чиме се на кратко одлаже његово отварање док притисак у цијеви на опадне на безбједан ниво. Пошто се прекида

ко-ро ће Стонер опет имати прилику да учествује на војном конкурс али овога пута дизајн своје AR10 је усавршио и прилагодио тада новој и уодаваној муницији .223 ремингтон (на чијем развоју је и сам радио). Тако је настала AR15 за чију је производњу "Армалајт" патентна права продао фирми "Колт" и коју

- SCR Lower MC - (Monte Carlo Stock)

- SCR Lower SP - (Sporter Stock)

- SCR Lower SS - (Sporter Short Stock)

доток гасова јер гасни испуст више није у контакту са задњим крајем гасне цјевчице, а притисак у цијеви опада, барутни гасови који су остали заробљени у унутрашњости носача пружају довољно енергије да започне процес одбрављивања и ротације затварача (уз помоћ једне осовине и одговарајућег канала на тијелу носача). Преостали барутни гасови се евакуишу кроз специјалне избушене отворе-вентиле смјештене са десне стране и то кроз отвор за екстракцију чаура.

На који начин је "арес СЦР" прилагођен?

Пушка је оригинално зачета 2003. године а њен дизајн веже се за име Џефрија Херинга. Иако настала из потребе да се прилагоди законима о оружју у појединим америчким савезним државама који цивилима забрањују посједовање

Горњи склоп фабрички је израђен у флат топ верзији што значи да има интегралну шину за монтирање оптичких нишанских уређаја. Стандардни поклопац отвора за избацивање чаура сусреће се на појединим примјерцима. Задржач затварача је нуди се као опција, представља засебан склоп и лако се демонтира. Позиција дугмета-утврђивача оквира је задржана.

Кундак се за сада израђује од пластичне масе, његова форма најсличнија је ономе који фирма "Магпул" производи за познату "памп екшн" сачмару "ремингтон 870" а нуди се у три форме: стандардни спортски, краћа верзија првог и традиционални ловачки кундак у "монте карло" стилу.

Фирма нуди систем три калибра: 223/5.56 мм, 7.62x39 мм и у све популарнијем америчком калибру .300БЛК. Пушка се фабрички испоручује са оквиrom капацитета 5 метака што је на ловачким полуаутоматским карабинима стандард. Фабрички се пушка испоручује без "форвард асиста", то јест без полуге намијењене додатном осигурању брављења затварача (мада је и то једна од опција).

КУНДАК ЈЕ У КЛАСИЧНОМ ЛОВАЧКОМ СТИЛУ

Као закључак може се рећи да "арес дифенс SCR" представља револуционарну модификацију AR15 система не само због прилагођавања законским прописима (ову пушку на име могу без проблема посједовати цивили у свих 50 америчких савезних држава) већ на првом мјесту због чињенице да се ради о сјајно промишљеном и употребљивом лако спортско-ловачком карабину који у својој класи озбиљно пријети неприкосновеној позицији Ругер-а Мини 14.

Треба такође примјетити да није био ни најмање лак дизајнерски задатак модификовати AR15 у новом ловачком стилу, па се у сагласју с тим "арес дифенс SCR" слободно може дефинисати и као врло складна и естетски изузетно допадљива пушка која ће се свидјети многим ловцима и стријелцима па чак и онима који презиру сваку врсту "родбинских веза" са њеном опасном војничком рођаком.

повратну опругу али је нова конструкција обезбиједила класичан облик кундака за разлику од пријашњег типичног AR15 кундака позиционираног у једној равни са цијеви и сандуком.

Затварач и носач су дакле и даље у истој равни, систем је и даље чистокрвна AR15 директна позајмица.

Фирма нуди комплетну конфигурацију карабина или само склоп доњег усадника и модификовани носач са затварачем, а на корисницима је да комбинују те елементе са различитим варијантама горњег склопа усадника. Задржана је стандардна ручица затварача облика слова "Т" која је засебна цјелина и мирује при паљби.

Горњи и доњи склоп сандука повезани су на уобичајен начин уз помоћ двије чивије. Кочница је на доњем новом склопу промијењена и изведена је у форми "крос болт" дугмета, смјештена је на задњем дијелу споја браника обараче и доњег склопа сандука, а лако се ангажује кажипрстом.

Позиција обараче помакнута је уназад према врату кундака (за разлику од стандардне AR15 локације обараче), а њен браник је дизајнерски промишљено ријешен - његова форма на предњем дијелу

фини је изведена чиме је постигнута складност линија и естетски допадљиво уклапање са задњим зидом отвора уводника оквира.

полуаутоматског оружја са пиштољским војним рукохватом, "арес SCR" представља први прави помак AR15 ка свијету полуаутоматских ловачких карабина.

На пушци "арес SCR" прилагођавање класичном ловачком кундаку изведено је на једноставан и елегантан на -

чин. Измјене су претрпјели носач затварача, повратни механизам и доњи склоп усадника. Систем који је примјенљив подсећа на затвараче са већине полуаутоматских сачмарица или речимо на систем пушке

FN FAL. Носач затварача скраћен је са задње стране, а придодат му је реп и то тако што је узглобљен путем осовине. Тај реп при кретању затварача осцилује

и за-лази косо у канал унутар кундака. Канал пролази кроз врат кундака и у њему је смјештена повратна опруга. Дакле, доњи склоп усадника у себи и даље интегрише

ЊЕГОВАЊЕ ТРАДИЦИЈЕ И ОБИЧАЈА У ЛУ "ВУЧЈАК"

Дејан Милетић
"положио"
ловачко крштење
ФОТО: Б. ШКРБИЋ

Млади ловци добили "по туру"

Душко Чолак, Дејан Милетић и Ристо Бачић прошли су као и сви остали устаљени ритуал приликом првог изласка у лов након положеног испита

ПИШЕ: БОРО ШКРБИЋ
lovacken@gmail.com

Другог дана викенда октобра мјесеца, вријеме сунчано и мало прохладно без падавина, прави јесењи дан врло погодан за лов.

Ловци су кренули на ниску дивљач са птичарима у свим секци-

јама ЛУ "Вучјак" па и у секцији "Сијековац".

Тројица младих ловаца Душко Чолак, Дејан Милетић и Ристо Бачић тог викенда одстријелише по фазана.

Након завршетка лова старије колеге ловци одлучише да "казне" ову тројицу млађих ловаца. Ово

Душко Чолак

кажњавање прошли су сви ловци, а главни смисао "добити по туру". Такав је ловачки обичај, а обичаји треба да се гаје, одржавају и поштују.

Одмах се формира "Суд части" бирају се судија, браниоци, поротници, а млади ловци увидјевши да нема шале изабраше извршиоце казне - кумове. За судију одредише искусног ловца Љубу Митровића који зна и умије да одвага пристојне казне.

Млади ловци изабраше кумове. Ту се нађе и Ђуро Брковић усјече убрзо штапину да би уплашио ову тројицу, призива кумове па им рече "пазите само немојте да вам се отме из руку и нека вас добро запамте јер кум је велика част".

Тројица "оптужених" само се погледаше, а ништа не говоре, ћуте јер знају шта их чека.

Судија захтијева пет врућих и три млаке, тужилац и порота траже да се казне са по једном врућом и млаком и своју одлуку образложише с тим што су се већ момци потрудили и донијели печено прасе у част положеног ловачког испита.

На крају су се сложили да једном добију "по туру", па тако сви осташе задовољни.

Б. Ш.

ОТВОРЕНА СЕЗОНА ЛОВА НА СИТНУ ДИВЉАЧ У БРОДУ

Дружење у секцији "Унка"

Последњег дана септембра Ловачко удружење "Вучјак" из Брода обиљежило је отварање сезоне на ниску дивљач у секцији "Унка".

Многи ловци увеличали су традиционално заједничко отварање онако како то и доликује. Осим домаћих, стигли су и гости из Дрвенте, Вукошава, Станара...

Сунчан и помало прохладан дан омогућио је да се одвијају и такмичења ловаца у гађању глинених голубова.

Највише успјеха у екипној конкуренцији имала је секција "Винска", док је у појединачном гађању најуспјешнији био иску-

док је трећи био Милан Видић.

У повлачењу конопца најјачи су били момци из секције "Лијешће" испред секција "Доњи Клакар" и "Винска".

Послије завршених такмичења дружење је потрајало уз музику и богату трпезу, а предсједник ЛУ "Вучјак"

Марко Видић захвалио је свим гостима на одзиву, а такмичарима подијелио дипломе.

Б. Ш.

сни Мирун Јовичић, побједивши испред сина Драгана,

Ловиште Бањалука УСПЈЕШАН ПРВИ ВИКЕНД ЛОВА

Првог викенда у октобру у ловишту Бањалука отворена је зимска сезона лова, па ловци ЛУ "Змијање", али и гости имају прилику да уживају у лову на дивље свиње, медвједа, фазана, вука, шакала, лисице, шумске шљуке, дивље патке и др.

Лов је отворен у свих шест секција удружења, а већ првог ловног викенда постигнати су одлични резултати у погледу одстрела дивљачи, што даје потврду трајности успјешног газдовања у овом ловишту.

Д. Ј.

НАПИСЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ О ЛОВСТВУ ЗА ВАС ПРИРЕЂУЈЕ ДРАГАН МИЛОВИЋ - БРКО 5

ШЕСНАСТИ ВИЈЕК

И у прошлости је бјеснило узимало свој данак. У недостатку данашњих средстава за сузбијање заразе, људи су тражили спас у цркви. У требнику из XVI вијека манастира Грачанице постоји молитва за спас обољелих људи. Мудри преписивач требника, калуђер Павле, је поред молитве на маргини са стране дописао ријечи "а рану жежи".

Монографија „Историја ветеринарства Србије“, из 1957. године

ОСАМСТО ДВАДЕСЕТИХ

Једна од најчуднијих хајки на вукове десила се у вријеме Милоша Великог. Вукови се једне зиме намножише у баш великом броју, па су сељаци муку мучили да заштите стоку. Са Црног врха поручише Књазу да се мора дизати велика хајка. Милош то одби и нареди да се ископају неколике вучје јаме, а да се изнад њих објесе заклани брави, те да му тако ухвати бар једног живог вука. Кад то учинише напокон, обавијестише га, а Књаз нареди да се на вука веже звоно и да се пусти у шуму. Сељаци тако поступише и кад преплашени вук, што од звона, што од људи, поче бјесомучно бјегати, он нађе траг свог чопора и нададе за њима. Ови опет, узбуњени толиком звоњавом на свом трагу, бјегали су од њега главом без обзира и у тој бјеганији вукови за три дана прејурише преко Дрине у Босну.

„Политика 3“, бр. 50 за 1952. Годину

ОСАМСТО СЕДАМДЕСЕТИХ

У новембру мјесецу 1898. Године одржан је у Хрбљини велики лов и хајка на срне за аустро-угарског престолонаслед-

ника Франца Фердинанда. Ловило се помоћу крпаца. У свакој хајци било је на стотине срна да су их хајкачи и живе у руке хватали. И овај пут тај вајни ловац – машина за убијање – одстрелио је преко стотину срна. Пред сами Велики рат на овом простору скоро је нестало срнеће дивљачи.

„Ловачки гласник НС“, број 9–10 из 1938. Године

Иначе Франц Фердинанд је по неким хроничарима за свога живота одстрелио прко 300 000 разне дивљачи. Сматрали су га бездушним убицом који је сатима могао пуцати по сатјераној дивљачи, не показујући при том било какву људску емоцију. (Оп. а.)

По неким тврдњама рис је задњи пут виђен на планини Волујак, близу границе са Црном Гором у љето 1883. године.

„Ловачке новине НС“, 1. јануар 1971.

ДЕВЕТСТО ДВАДЕСЕТИХ

1924. године академски сликар Петар Шаин осликава ловачки Двор краља Александра у Хан Пијеску. Том приликом су насликана велика платна са мотивима лова, која уз пејзаже из циклуса „Романија“ спадају у његова врхунска дјела. Како је и сам био ловац и планинар Шаин је велики дио свог сликарског изразила посветио романтичном представљању мотива планина и призора лова. Годинама је обилазио како европске тако и наше планине одакле је црпио инспирацију испуњен дубоким осјећајем природе.

Лов лист октобар 1987.

ДЕВЕТСТО ТРИДЕСЕТИХ

Дешава се да се видре населе и у самим гра-

довима у корита ријека. Прије Другог свјетског рата у кориту Миљацке у Сарајеву могле су се видјети видре код најгорњег моста и код електричне централе. У град су дошле из узводног тока ријеке из правца Пала, гдје их је, у то вријеме, обитаво поприличан број. Ове звјерке је привукла знатна количина клијена и сапаче у градском току, као и пацови из бочних канализационих отвора, гдје су се и настаниле. Одатле би видре, посебно ноћу, излазиле и ловиле рибу под слаповима, гдје би се она скупљала на ноћиште..

„Ловачки лист“,

јануар–фебруар 1954. године

ДЕВЕТСТО ПЕДЕСЕТИХ

30. јула 1950. године одржана је редовна скупштина СЛУБиХ на којој је између осталог одато јавно признање и награде за успјешно тамањење вукова у протеклих 12 мјесеци, и то Шупић Милораду из Власенице за одстрел 28 вукова, Ракановић Велимиру из Рогатице за одстрел 23 вука, Шашић Гојку из Босанског Петровца за одстрел 16 вукова и Иванчић Марку из Дувна који је за само 6 мјесеци текуће године одстрелио 14 вукова.

„Ловачки лист“ број 9–10 за 1950. годину

ДЕВЕТСТО ШЕЗДЕСЕТИХ

У планини близу Хан Пијеска догодила се необична борба са медвједом, чији је једини преживјели свједок дванаестогодишњи дјечак Драгоје Бачић из села Вишњице. Драгоје је овог љета са оцем Пером чувао стадо оваца у околини мјеста званог Штедрово врело. Ту се налазила и њихова па-

стирска колиба и тор. Једно вече покисли затворише овце и у колиби наложише ватру да осуше одјећу, а нешто касније и легосе на починак. Дјечак је још био будан кад вани нешто снажно лупну, те он одмах пробуди оца. Несретни Перо одмах скочи и бунован истрча право у ноћ. У то се зачу и његов крик и запо-

Драгоје Бачић са утарком којим је отјерао медвједа: мјесто гдје је на његовог оца насрнула побјешњела звијер

магање. Драгоје скочи из постеле, дохвати највеће упаљено дрво са огњишта и пожури ван. У том тренутку видје огромног медвједа наднешеног над обореног Пера како га бјесомучно уједа. Драгоје скупри храброст и сав очајан притрча у помоћ оцу. Снажно удари медвједа по леђима горућим дрветом, али медвјед у први мах на то није реаговао. Тек послије другог, трећег удара звијер се устреми на дјечака и тада га дочека Драгојев ударац директно по њушци. Жеравице прснуше на све стране, а медвјед урликну и побјеже. Потом је храбри дјечак с мукном увукао у колибу непокретног бесвјесног оца. Потакао је ватру и очистио му ране. Ујутру дође и мајка и одмах отрча у село по помоћ, али за несретног Пера све је било касно, преминуо је на рукама свог храброг сина.

„Илустрована политика“ број 136. Јун 1961.

Почетком септембра на
обронцима Јахорине
поново су се окупили
стари другови

ПИШЕ: ТАДИЈА М. БОГДАНОВИЋ
tadija.m.bogdanovic@yahoo.com

Скоро двије деценије траје побратимство између ловачких удружења «Томашевац» из истоименог села код Зрењанина и «Требевић» из Источног Сарајева. За то вријеме уприличен је велики број међусобних срдачних сусрета из којих је проишло доста личних пријатељстава, толико при-
сних да су ловци-побратими у непрекидном контакту. Поред заједничких ловачких доживљаја, ово је сигурно најзначајнија тековина ових дружења - његовање тијесних веза између дијелова нашег народа расутог на разним странама. Сусрет другачијих менталитета и традиција, укључујући разнолико богатство обичаја, фолклора, типичног говора, музике, гастрономије и чега све не. За дивно чудо, све те разлике нипошто нису утицале на осјећај блискости и припадности истом народном бићу. Чак напротив, то је био импулс једној искреној братској емоцији, као да сте изненада срели неког давно заборављеног рођака, који се нетрагом одселио. Ове двије гране нашег народног стабла преплитале су се више пута у прошлости, а најснажније средином прошлог вијека. Банат је тада заплуснуо вал прекодринских колони-
ста, међу којима је био и знатан број житеља романијских и јахоринских села. Током протеклог рата ти „дођоши“ и добре Лале широм су отворили своја врата и поново прихватили ријеке скорашњих избјеглица.

Наши гости Банањани, људи су једноставни, искрени и честити, ослобођени оне познате позе, а неријетко и уображености која се често среће код неких «грађана». Као људи са села, они су срасли са природом и земљом на којој живе, што њиховом карактеру даје једну ноту непосредности, тако подесну за приближавање нашем динарском менталитету. У енциклопедији из 1937. Аутор С. Станојевић је под појмом „Лала“ између осталог написао : „...људи помало успорени а весели, родољуби високе националне свести“. Ваљда је зато изненађујућа лакоћа са којом се они овдје, а ми тамо уклапамо у локални миље. То међусобно прожимање наших културних образаца, широм српских земаља, уз јединствено народно памћење и духовно насљеђе, уствари чини темељ наше етничке виталности и окосницу нашег националног бића.

Овдје и данас, ми те односе додатно учвршћујемо једним посебним везивом. Ловом. Лов и љубав

ПРИЈАТЕЉИ ОПЕТ СКУПА

Доручак је био укусан и обилан

према мајци природи зацементирали су ову присност и то је несумњива чињеница.

О нашим сусретима и побратимству писано је и раније, и таман кад помислите да се ту нема више ништа ново додати, преварите се јер сваки пут човјек изнова доживи неко посебно усхићење и незаборавно искуство, па пожели да то буде забиљежено и отргнуто од заборав-
а.

Иако нам у посјету није дошла бројна делегација Лала, због тамошњег дизања љетине које је у току, ни нас самих не бјеше баш пуно, само они најприврженији овом дружењу нашли су начина да дођу на одредиште, јер је због врло лошег пута требало имати поуздан теренац, а неке је поколебала и киша. То ни за длаку није умањило нашу потребу да све буде беспријекорно организовано. Жељели смо и овај пут показати колико се радујемо новом сусрету, те достојно одговорити на њихово претходно гостопримство. За мјесто заједничког лова и саборовања одређен је ревер Касидолске ријеке, а гости су били смјештени у планинској кући на Мијовића-двориштима, у прелијепим њедрицама Јахорине. Сами гости су изабрали овај локалитет као предно дивље, недирнуте љепоте, вођени жељом да осјете чари исконске природе, јер то је предно којим доминирају маркантни планински висови, обрасли старим шумама, испресијечан процолинама, кланцима и бистрим

Јутарњи лов завршен: Бобовац

У лов се креће пред само суботње свитање, у тами једва разабиремо околне објекте. Одмах пред колибом свјежином нас уједе умивено праскорорје. Иде се на срндаћа, одређене су чеке на потезу Бобовац-Копрвна лука- Велико зеље-Палика. Колона иде полако и тихо, за синове равнице успоније лак, а ни ми нисмо пуно бољи. Ваздух је засићен влагом, корак постаје све краћи а дисање шумније. На истоку се појави бјелина зоре на којој се јасно оцрташе обриси горских вијенаца. Моћна планина нас дочекује са достојанственим миром, као неки див, чије се озбиљно чело Гола Јахорина претапа са сурим небом, а праменови магле замршени у шумске наборе и точила тек су прве сједине у бујној му зеленој коси.

Пред нама се испрсила горда столетна стабла омара и јела. Напредујемо у дисциплинованом поретку. Према сјеверо-истоку се ваљају и гомилају плавкасто-сиви облаци искидани проведрицом па к'о да се небо час мршти а час осмјежује. Тек пробуђене птице почеше поздрављати рађање новог дана. Напокон, ево нас на Бобовцу, дочека нас приказ као из снова. Пуче видик кроз кишом прочишћен ваздух на испретуране зелено-модре планинске масиве, који окружују јахоринску греду. У даљини се распознају сусједне планине у плавичастој измаглици. Помози се сунце и штедро просу смарагде по мокрим четинама, а паукова мрежа у гранама младог јаворића цаклила се разнобојним бљештавим кристалићима ухваћене росе. Већ у сљедећем моменту уронили смо у дубоку шуму, гдје нас поклопи нека магична тама и мир. Идемо опрезно, свечану тишину нарушава тек тихо крицање под нашим ногама. Пред нас, окупан свијетлом, нагло изрони прелијеп планински чаирак уоквирен младом честом шумом. Изненада у точилу испод нас три-четири пута баукну срндаћ, и к'о по команди сви се укопасмо у мјесту, то је тај глас од којег већини ловаца талас топле крви запљусне душу а лака дрхтавица проструји

тијелом. Опрезно кренусмо даље, мириси пробуђене планине су бујали око нас. Крај једне локве поре других трагова, јасно отиснути и дан-два стари трагови медвједа, значи и газда Јеврем је код куће, као што је и ред кад гости долазе.

Постепено запосједосмо и планиране чеке. Ту у тишини проведосмо наредних пар сати, сами са собом и моћном планином, спокојни и замишљени, пуни слатке наде и ишчекивања. Далеко од свих брига и кошмара садашњице, стање кад у потпуности припадамо природи, и духом и тијелом.

„Чим се више попнемо у предјеле етеричних висова, то је лјудска душа ближа својој првобитној чистоћи. Озбиљан си али не и меланхоличан; тих си али не и безосјећајан; задовољан што постојиш и мислиш. Све превелике жеље се спуште на дно срца; Лако и слатко ти је при души.“
Жан Жак Русо

Као опчињени слушамо како под наглим ударима вјетра и кише шума повремено као да одхукне и стресе се. Одједном замукну јуне, зебе и дроздови, заћути чак и креја, све на тренутак замре, једино оздо, из долине, допире удаљени шум ријеке који изломљен вјетром ствара необичне звукове.

Вријеме неповољно за лов, резултат никакав, али ко за то мари, рекоше наше Лале. Дан већ осваја, сунце пробија и најдубље шумске осјене широким злаћаним пругама у којима споро ковитла и диже се водена пара. Нимало невесели искупи смо се у једном долашку, гдје се окријени смо. Враћамо се у базу уморни, али задовољни, сви смо уживали у овом предивном горском крајолику. Атмосфера је већ опуштена и шалције до-

лазе на своје. Прескачемо гргољиве поточиће, који су мало живнули после скорашњих киша. Под ногама нам шљапка мокра маховина поврх крупног камења, низ коју лазе и цибре тек пробуђене пишталине. Спуштамо се низ једну плазину нагрђену извозом трупаца као и цијела околна шума, нажалост. Нема сумње човек је најнезахвалнији син мајке природе. Ускоро ето нас у поток Содо, што ствара крупне мјехуре док клокоће низ излокане стијене, а онда заједно с њим сићошмо у корито Касидолске ријеке, која овог љета због суше не носи пуно воде, али су њени слапови и каскаде и даље очаравајући.

Услиједио је заслужени одмор и обилан доручак јер на овом ваздуху и води може се „појест“ и дрво на камену“, што би рекли овдашњи горштаци. Потом је наступило целодневно дружење уз непрестано допуњавање трпезе, на којој се нашоше и јела од срнетине и вепровине, а однекуд на сто дође и сушена „међедина“, све по ловачком табјату.

С обзиром на временске неприлике неко би могао рећи да нам небо није било баш наклоњено, јер је и поподневни лов прошао без одстрела, но ко год да је био у онома пренесеном значењу, итекако било наклоњено. О томе су свједочили живи разговори, озарена лица, шале и смијех, пјесма, све је одисало добрим расположењем. Размјењивали су се поклони, договарале неке међусобне услуге, дегустирали домаћи специјалитети које су у изобиљу донијели и једни и други, а поред ватре се остајало до касно у ноћ.

Но вријеме брзо протиче, већ је недјеља и ваља се разилазити. Осјећаји су помјешани, на једној страни жал због брзог растанка, а на другој прегршт дивних утисака. Гости

Милош - сигуран водич кроз планину

нису крили задовољство срдачним пријемом и раскошном природом. Ми, поносни и задовољни што смо успјели бити добри домаћини какав је и ред и традиција нашега краја. Не каже се узалуд «наше је само оно што смо другима дали».

Сигурни смо да се неће дуго чекати на поновно окупљање, које је већ планирано на банатској страни, најдаље до Светог Аранђела, рекоше, чим се отаља главнина јесење сјетве. Наглас се размишљало и о потреби продужења ових викенд сусрета за дан или два, како би се ту могли уврстити још неки садржаји, но о том потом.

Шта рећи на крају овог сабора, осим да је у алеји наших сусрета порасло још једно бујно лијепо стабло, чије ћемо плодове уживати у годинама које долазе. Ми, поклоници богиње Артемиде, најбоље знамо да је другарство ковано у лову много чвршће од оног стеченог на било ком другом мјесту. Ако је истинита, а јесте, она народна пословица да је човек богат онолико колико пријатеља има, онда ми сигурно нисмо сиромашни људи.

Прва група одлази на вечерњу чеку

16. КУП РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У ЛОВНОМ СТРЕЉАШТВУ

Најуспјешније екипе

Ловци доказали да су одлични стријелци

Највише успјеха у гађању непокретних мета имао Драгиша Симић из Бијељине, у дисциплини летеће мете побједник је такође из Бијељине, Слађан Милошевић, док је у екипној конкуренцији најбоља била "Мотајица" из Дервенте

ПИШЕ: МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Трново је још једном показало да посједује изузетне капацитете за организовање ловно-спортских активности. Предивна природа, близина насељеног мјеста, потребна инфраструктура и љубазност домаћина пружили су изванредне услове ловцима - стрижелцима који су се такмичили на 16. купу Републике Српске у ловном стрелаштву.

Куп је први пут организован у

двје дисциплине. Највише успјеха у такмичењу у гађању непокретних мета, којем је приступило 17 такмичара у појединачној конкуренцији, имао је члан ЛУ "Семберија" из Бијељине Драгиша Симић са 40 поена, шест поена мање имао је члан Игмана из Источне Илије Чедомир Гргић, док је треће мјесто освојио још један Бијељинац Бранислав Пурић са 28 поена. У дисциплини летеће мете најбољи

**Саво Милић
честитао
Слађану
Милошевићу**

Детаљ са такмичења

појединци били су Слађан Милошевић (ЛУ "Семберија" - 31 поен), Дејан Билић (ЛУ "Срндаћ" Станари - 28 поена), и Миленко Пуљановић из дервентске "Мотајице" (24 поена). Дервентљани су били најбољи у екипној такмичењу, а Миленко Пуљановић, Милан Пуљановић и Дарко Лишчић освојили су 121 поен. Друго мјесто припало је ловцима "Семберије" (Младен Симић, Драгиша Симић и Саша Мићић) са 117 поена, док су трећи били чланови "Борика" из Прњавора Душко Мијоданић, Владимир Буљић и Славића Љубојевић са 115 поена. Медаље и пехаре

најбољим појединцима и

екипама уручио је председник ЛС РС Саво Милић, док је потпредседник ЛС РС Стеван Драшкович

САСТАНАК

Уочи такмичења одржан је састанак Комисије за ловно стрелаштво. Осим говора о организацији Купа, разматрана је актуелна проблематика, а посебан акценат стављен је на могућности популаризације ловног стрелаштва, те сарадњу са ловцима из других земаља и информисање ловаца о раду комисије. У том смислу донесено је више закључака који ће бити презентовани Управном одбору ЛС РС.

у име Организационог одбора уручио захвалнице појединцима и радним организацијама који су помогли одржавање такмичења. Он је честитао побједницима и истакао да ће Савез подржавати развој ловног стрелаштва на територији цијеле Републике Српске. Такође, присутне ловце је информисао о текућим активностима Савеза, као и плановима за наредни период.

ТРНОВО БИЛО ОДЛИЧАН ДОМАЋИН

Куп је завршен заједничким ручком који је организован за такмичаре, госте и званике. На крају треба посебно истаћи да је такмичење први пут организовано у двије дисциплине, са одобреним новчаним средствима која су знатно умањена у односу на претходне године. Летеће мете су први пут гађане у двије серије плус финално распуцавање, а гађање непокретних мета из карабина је први пут организовано на територији РС. Ипак, домаћинским односом Организационог одбора све предвиђене активности су реализоване, а само финале Купа подигнуто је на много виши ниво. Такође, новчане награде побједницима Купа и дневнице судијама исплаћени су одмах, што није увијек био случај у претходном периоду. Општи утисак свих присутних био је веома позитиван, посебно јер је такмичење протекло без нарушавања мјера безбједности у руковању наоружањем и уз потпуну и досљедну примјену прописаних пропозиција за такмичења.

**Стеван Драшкович
уручио награду
Драгиши Симићу**

САБОРОМ ЛОВАЦА ОТВОРЕНА СЕЗОНА У ДЕРВЕНТИ

ВИШЕ ОД 600 ЛОВАЦА увеличало сабор

Секција
Календеровци
домаћин сабора

Развијамо ловни туризам већ неколико година, а настојаћемо и да унаприједимо комерцијални лов и да што више странаца доведемо да лове код нас, јер имамо много тога да понудимо, рекао Бећаревић

Сабором ловаца свечано је отворена ловна сезона 2017/18, а 23. саборовању присуствовало је више од 600 ловаца, уз представнике локалне власти и пред-

БИНГО НАЈЉЕПШИ

Поводом отварања сезоне лова, уприличена је и смотра ловачких паса. Према оцјени судије Саше Кршића титула најљепшег пса припала је њемачком краткодлаком пичару Бингу, власника Марија Брице из Дервенте. Друго мјесто припало је њемачкој краткодлакој пичарки Тини, Сандра Ровера из Пљавора, док је на трећем мјесту посавски гонич Лисо, Љубише Николића из Дервенте.

сједника Ловачког савеза РС Саву Милића, а овогодишњи домаћин била је ловачка секција Календеровци.

Лововођа ове секције Недељко Глишић истакао је да дервентски лов-

ци слове за најбоље домаћине и организаторе ловачких смотри.

- Лов је нама све и то је првенствено дружење. Очекујем да наредна сезона буде успјешна и свим ловцима

желим добар поглед - рекао је Глишић.

ЛИШЧИЋ ПОБЈЕДНИК ГАЂАЊА ПОКРЕТНИХ МЕТА

Предсједник ЛУ "Мотајица" Дарко Бећаревић нагласио је да је ово удружење постало препознатљиво по дружењу и сабору.

- Велики је успјех окупити више од 600 ловаца, како домаћих тако и из сусједних општина. Наши такмичари у гађању летећих мета представљају удружење широм Српске у најбољем свјетлу. Развијамо ловни туризам већ неколико година, а настојаћемо и да унаприједимо комерцијални лов и да што више странаца доведемо да лове код нас јер имамо много тога да понудимо - рекао је Бећаревић.

Минић је домаћине дружења даровао пригодним поклоном, пожелио им срећу у лову и изразио увјерење да ће сарадња ЛУ "Мотајица" и Ловачког савеза бити на још вишем нивоу.

На сабору се сваке године додјељују признања почасним односно заслужним ловцима као и захвалнице. У оквиру сабора организовано је и гађање глинених голубова и то у неколико категорија па се за титулу најбољих пуцало на нивоу удружења и укупном нивоу, екипно и појединачно и у категорији јуниора. На нивоу удружења у појединачној конкуренцији најбољи су били Ненад Чечавац, Перо Миличић и Дарко Лишчић. Екипно је најуспјешнија била екипа из Сочанице, док су на укупном нивоу домаћини "Мотајице" Дервента били најбољи. У појединачној конкуренцији прво мјесто припало је Дарку Лишчићу, а у јуниорској категорији први је био Зоран Васић.

ЛУ "Јахорина" Пале Унесено осам парова зечева

Почетак октобра календарски је везан за отварање сезоне лова на дивље свиње. Ловци из сарајевско-романијске регије традиционално организују дружења поводом овог догађаја. Сезона лова је отворена по ловачким групама. Такође, један догађај свакако је обиљежио почетак

зимског дијела сезоне. Прелијепи октобарски дани искоришћени су за уношење зечева у ловиште. У лови-

ште, којим газдује ЛУ "Јахорина" Пале, је унесено осам парова зечева, а у ловиште ЛУ "Игман" Источна

Илица два пара. Предсједник сарајевско-романијске регије Стеван Драшковић истакао је да је циљ била обнова постојећег фонда ове дивљачи и тзв. "освјежавање крви" на подручју регије. Зечеви су донирани кроз програм Ловачког савеза РС.

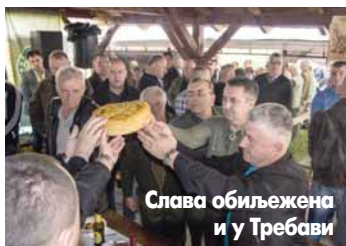
Према ријечима првог човјека ЛУ "Јахорина" Пале Славка Ковачевића у ловиштима којима газдују ловци из Пала уношење зечева први пут је обављено давне 1936. године, а последњи пут 1966. У том смислу ово је веома значајна активност за ова два удружења сарајевско-романијске регије. На крају је истакнуто да је ово само једна од планираних активности и да ће их у наредном периоду бити много више.

М. П.

СВЕЧАНОСТИ У СЕКЦИЈАМА ЛУ "ФАЗАН" ДОБОЈ

Прослављен Свети Јевстатије

Неколико секција сваке године прославља крсну славу Светог Јевстатија, патрона и заштитника лова и ловаца. Свечано било у ловачким секцијама Станови, Кожухе и СОТ Осојница

Слава обиљежена и у Требави

ПИШЕ: ВОЈО СТЕПАНОВИЋ
lovacken@gmail.com

Вријеме је било идеално за дружење у природи. Јесења идила, прелијепе ловачке куће те путеви и шумске стазе које воде до њих пружили су ловцима и гостима прави угођај. Вриједни домаћини припремили су богате трпезе и показали како се слави на Крњину, Требави и Озрену,

Свечано у секцији Станови
ФОТО: В. СТЕПАНОВИЋ

а све према обичајима који се преносе из давнина.

У ловачком комплексу Станови у засеку Порин ловци секције

Станови прославили су своју крсну славу уз присуство гостију из осталих ловачких секција, те политичког и јавног живота. Предсједник секције Илија Божичковић је поздравио госте.

- Ми смо мала, али веома богата ловачка секција, али не материјално, него духовно. У нашој секцији лове очеви, синови, браћа, рођаци, дједови и комшије и то је оно што треба да чувамо - рекао је Божичковић.

СЛАВЉЕ НМА ОЗРЕН У ОБНОВЉЕНОЈ ЛОВАЧКОЈ КУЋИ

Свечано је било и у Кожухама на Требави, гдје ловци годинама обиљежавају овај датум. Спасоје Паћо Пејић, предсједник ове секције, истакао је значај ове традиције обиљежавања јер тада дођу драги гости који увеличају славу. Свети Јевстатије прослављен је и на Озрену, у Ловачкој секцији СОТ Осојница, у прелијепом амбијенту ловачке куће, која је ове године и реновирана. Славље је својим присуством увеличао и предсједник удружења Ведран Божичковић.

- Драго нам је што је са нама руководство нашег удружења, али и велики број ловаца из сусједних секција, а то је оно што лов чини посебним - истиче предсједник ове секције Обрад Симић.

Према устаљеном обичају, звучи шаргије и виолине уз пјесму, музику и весеље одјекивали су Крњином, Требавом и Озреном до касно у ноћ, што лов чини хобијем у којем се ужива на посебан начин.

ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ "ВУКОВИ СА ДРИНЕ" ИЗ ЗВОРНИКА

Ловиште богатије за 30 зечева

Ловачко удружење "Вукови са Дрине" из Зворника освјетлило је своје ловиште зечијом популацијом. На терен четири секције подијелено је 30 јединки зеца, старих од 15 до 18 седмица.

Како нам је рекао предсједник ЛУ "Вукови са Дрине" Бранислав Мирковић, за ове активности издвојено је више од 5.000 КМ.

- Донијели смо одлуку да ловиште освјетимо зечијом популацијом, имајући у виду бројност ове дивљачи на простору нашег удружења - каже

Мирковић подсећајући да су зворнички ловци прошле године имали маторијум на лов зеца.

Захваљујући превентивним активностима знатно је побољшан боинтет зечије дивљачи у ловишту зворничких ловаца. Представници ловних секција преузели су сандуке са зечевима који су стигли из Шампа, из познате одгајивачнице "Лепус-Еуропаеус", власништво Станка Бендаревића, са којим зворнички ловци имају добру и успјешну сарадњу.

М. Ј.

ИСПУЊЕН ПЛАН ОДСТРЕЛА СРЦДАЋА У ЛУ "ВУЧЈАК" БРОД

Пет рогова "у медаљи"

Према годишњем плану коришћења ловишта Вучјак Брод за ловну 2017/18. годину предвиђен је одстрел 38 срцаћа и 34 срне. Одстрел ове племените дивљачи почео је од другог викенда јуна и трајао до краја јула, а заштрани план испуњен је са 38 грла срцаћа, док се срне неће ни изловљавати изузев узгојног одстрела. Завршено је и оцјењивање трофеја и констатовано да највећу трофејну вриједност од 124,95 поена има срцаћ којег је одстријелио Остоја Брофило. Овај срцаћ одстријељен је на падинама Вучјака на локацији Брофилово брдо, а његова трофејна вриједност припада сре-

бројној медаљи. Такође, сребрној медаљи припада роговље срцаћа од 123,95 поена којег је одстријелио Божан Алексић, док су бронзану медаљу имали рогови срцаћа које су одстријелили Ранко Мрђеновић, Драго Жарић и Бошко Зечевић.

Б. Ш.

ОТВОРЕНО ПРВЕНСТВО У ГАЂАЊУ ПОКРЕТНИХ МЕТА У СУВОМ ПОЉУ КОД БИЈЕЉИНЕ

Награде Хрватима и домаћинима

У појединачној конкуренцији најуспјешнији били гости из Габоша, док је екипа "Семберија 1" тријумфовала у екипној конкуренцији

ПИШЕ: МИЛАДИН БОЖИЋ
lovacken@gmail.com

Ловачко удружење "Семберија" из Бијељине већ деценијама има добре стрјелце а и прваке у гађању покретних мета.

Њихово познанство са колегама из земаља бивше Југославије често буде крунисано на такмичењима којима се редовно одазивају, а сада је дошао ред да домаћини буду Семберци у Сувом Пољу код Бијељине.

Ово такмичење остаће забиљежено као једно од најпосјећенијих и боље организованих, а осим домаћих представника, учествовали су стрјелци из ФБиХ, Србије и Хрватске. Такмичило се 70 стрјелца и 19 екипа. У појединачном пласману прво мјесто освојио је Никола Живковић из ЛУ "Јелен Габош" Хрватска, други је његов колега Ђорђе Шибић, а трећи Јозо Калдрмовић из ЛУ Тузла. Екипни побједници су стрјелци ЛУ "Семберија 1", други су стрјелци ЛУ "Куна" из Домаљевца, а трећа екипа Тузла 2.

- Имамо лигу и пуцамо сваке се-

Освајачи прва три мјеста у екипној конкуренцији
ФОТО: М. БОЖИЋ

днице. Једва чекамо да се окупимо. Први пут смо у Семберији, понијели смо дивне утиске и надам се да ћемо

нашим новим другарима ускоро узвратити гостопримство - рекао је другопласирани у појединачној кон-

куренцији Ђорђе Шибић из Хрватске.

Домаћини су најуспјешнијим додјелили пехаре и медаље, а било је организовано и дружење уз заједнички ручак и музику.

- Кроз ова такмичења стичемо нове пријатеље и упознајемо нове крајеве. Ловци брину о дивљачи, хране је, праве солила, ловнотехничке објекте и чувају животну средину. Познати су и као љубитељи природе, пјесме и лијепих жена - каже Саша Мићић из ЛУ "Семберија".

Да ова манифестација буде овако успјешна и добро организована помогли су и бројни спонзори којима овом приликом захваљујемо.

Најбољи у појединачном такмичењу

СКУПШТИНА СЕМБЕРИЈЕ УСВОЈИЛА СВЕ ИЗВЈЕШТАЈЕ О РАДУ

Удружење на стабилним ногама

Ловачко удружење "Семберија" из Бијељине једно је од највећих у оквиру ЛС РС, а ради лакшег функционисања има 17 ловачких секција у којима су бројни ловно-технички објекти.

Недавно скупштинско засједање 9. октобра показало је да се све јавно ради, а прикупљена средства оправ-

дано и рационално троше. Предсједник скупштине Мићо Мићић предсједавао је засједањем, а само неколико делегата је било оправдано одсутно. Обиман материјал и детаљне извјештаје добио је сваки делегат неколико дана раније да га проучи и буде информисан. Сви извјештаји су једногласно усвојени, а

предсједник ЛУ у своме обраћању истакао је да тренутно ловачко удружење има на рачуну више од 120.000 марака. Главна ловна сезона почиње 22. октобра и трајаће до 31. децембра уз праћење плана одстрела те уколико се он раније испуни лов се може благовремено обуставити. И ове године у ловиште је путем се-

кшијских волијера унесено 5.200 фазана различите старости, а уколико буде потребно накнадно ће их још бити испуштено. Као и сваке године ловачке секције су предложиле најактивније ловце за захвалнице и дипломе, а овај пут то су Ђорђе Микић, Петар Бојић, Славољуб Лукић, Живојин Ђокић, Миленко Симић, Петар Перић, Јован Чврговић, Драган Лазић, Ђоко Трифковић, Миладин Станојловић, Благомир Бурић, Јован Миличић, Станко Секулић, Цвијетин и Симо Мићић, Спасоје Николић, Драгослав Ђукић, Стојан Бајић, Митар Митровић. Дипломе су добиле ловачке секције Обарска и Љељенча.

М. Б.

Рецепт

ЉУТИ ГУЛАШ ОД ВЕПРОВИНЕ

Састојци

- 4 чена бијелог лука
- 3 главице црвеног лука
- 75 грама парадајза (свјежег или из конзерве)
- 6 кашика маслиновог уља
- килограм меса од младог вепра
- 3 децилитра црног вина
- 2 кашике пекмеца од парадајза
- 1 кашика какаоа
- пола кашике најљућих феферона
- пола кашике смрвљеног

- ловора
- кашика љуте црвене паприке
- 85 грама куваног тамног пасуља
- со и бибер

Припрема

Очистите и ситно насјецајте црвени и бијели лук и кратко пропржите. Вепровину нарежите на коцке и испржите, додајте нарезани парадајз и залијте вином. Умијешајте пекмец од парадајза, какао, зачине и ловор. Кад проври кувајте поклопљено два сата на ниској температури. Промијешајте оцијеђени пасуљ и кувајте још 20 минута. Послужите са рижом.

ХУМОР

- Ко су ловци?
- Наоружани људи који кроз шуму иду до прве кафе.

Онај твој комшија има изгледа одличног птичара? Обраћа се ловац колеги.

Шта је иронија?
- Кад се снима серија "Ловачке приче" по истинитим догађајима.

ВРСТА ПРИЗМЕ	ФОСФОР	ГРАД НА ФИЛПИНИМА	АНТЕНА	"НИКОЛА ПЕКОВИЋ"	АЗОТ	ГРАД У ЈАПАНУ	"КИЛО ЋУТН"	КЕЛВИН	МИТОЛОШКА БИТЕ
МАРОКО	ПЛОТ	ВОДИТЕЉКА ДРАМИ			АМЕРИЧКИ ГЛУМАЦ И РЕЖИСЕР			РИЈЕКА У ЦРНОЈ ГОРИ	ПОД КОЈУ
ИТАЛИЈЕ	ОГРАДА	МИБАНИН			КВЕНТИН	ВРСТА РИБЕ			ПЛУМАЦ
ПОСЈЕКОТИНА			ИТАЛИЈАНСКИ ВИОЛИНИСТА			ЈЕДАН УЗВИК			КОЈУ
МЕТАР			НИКОЛО						
			АУСТРИЈА		ОКВИР		Ф.К. ИЗ МАЂАРСКЕ		
ЖЕНСКО ИМЕ					ДИО ГЕОМЕТРИЈСКОГ ПРИБОРА		СЛОВА ИЗ "ХИ" П		
ВОЈВОЂАНИН				РОВ	(мн.)			1. И 4. САМОГЛАСНИК	
ЗАМБИЈА				ТРАНСЕ				ЈЕДАН УЗВИК	
			РЕНАУТ			ШПАНСКИ ФУДБАЛЕР			
			КРАЂЕ			ГОНЗАЛЕС			
ВРСТА ПТИЦЕ		ДИО ГРАНЕ ДРВЕТА	НЕЗНАЛИЦА			МОТО ЗА ИЗБОРЕ		ЈЕДАН УЗВИК	
ЛАНТАН		ДИО КОНСЕКРЕЦИЈЕ			ПРОТОН		РЕОМИР	СТАДИОН У БРАЗИЛУ	
	ЈЕДАН УЗВИК	(мн.)		ФРАНЦУСКИ ФУДБАЛЕР					
ОБИМ	УЖИЧНИН		КАЛИЈУМ						
ВРСТА ПТИЦЕ					РАДИЈУМ				
					РИЈЕКА У ЦРНОЈ ГОРИ				
АЗИЈСКА ДРЖАВА			ПОКРЕТНИ ДИО МОТОРА						
			ЖЕНСКО ИМЕ						
ДВОЈЕ		"МИРОСЛАВ ИЛИЋ"		НЕМАН, АЖДАЈА					
		АУТО ОЗНАКА ЗА ВАЂЕВО		НАЈМАРЉИВИЈА ЖИВОТИЊА					
ЕЛЕКТРОН	ВРСТА ВРБЕ		ТАМА, ТМИНА						
	СУПРОТНИ ВЕЗИК		"АМИОТРОФИЧНА ЛАТЕРАЛНА СКЛЕРОЗА"						
ДИЈАНА КРАЂЕ		ВРСТА ПАПАГАЈА			АТОМ				
		ЛИЧНА ЗАМЈЕНИЦА			СУСЈЕДНА СЛОВА				
АУТОР-БИТ	НОТА СОЛМИ-ЗАЦИЈЕ		ЗЕМЉИШТЕ (мн.)		ЛИЧНА ЗАМЈЕНИЦА				
	ДАМАСК		ЉУЉБАНА		10. СЛОВО				
ДИВЉА ЖИВОТИЊА СА СПИКЕ									

Судуку

У празна поља распоредите бројеве од 1 до 9 али тако да у сваком реду и колони буду различити бројеви, а исто тако и унутар сваког квадрата 3x3.

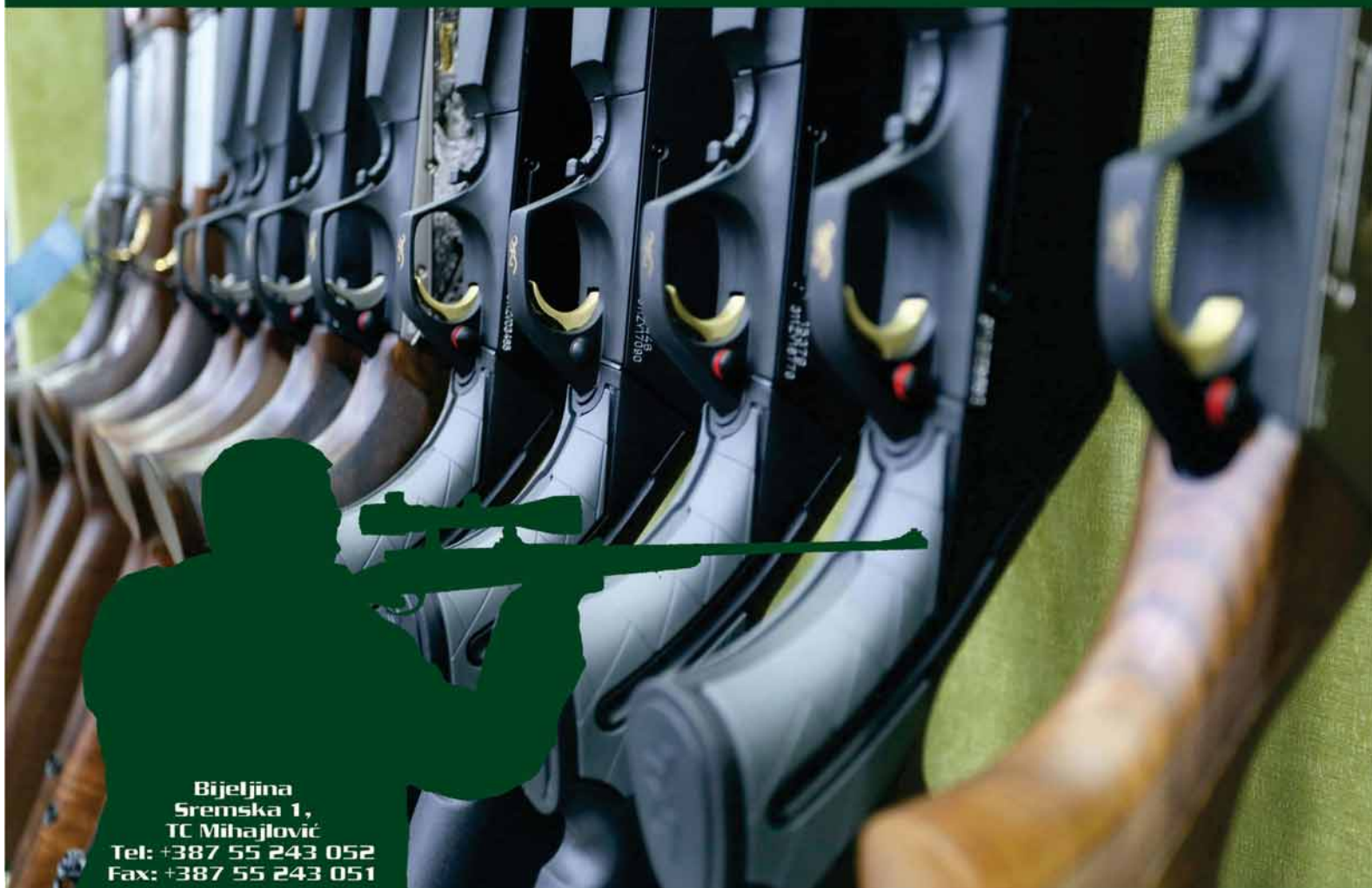
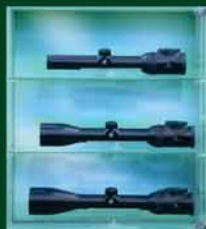
Тежина: средње

			8			2		
	1			7	6			
8								
			7					
4	8		6		3		1	
			1					8
	3	7				1		
7			9					

Рјешење

3	4	2	1	6	9	5	8	7
5	1	6	8	4	7	3	9	2
8	9	7	5	3	2	4	1	6
6	2	8	9	4	1	3	7	5
4	8		6		3		1	
			1					8
	3	7				1		
7			9					

Lovac zna!
JJAĆIMOVIĆ
www.jacimovic.com d.o.o.

Bijeljina
Sremska 1,
TC Mihajlović
Tel: +387 55 243 052
Fax: +387 55 243 051

Karadordeva 83, Banja Luka
Tel: +387 51 212 904
e-mail: arms@jacimovic.com

Srpska 20, Banja Luka
Tel: +387 51 214 473
e-mail: soko@jacimovic.com

Vidovdanska 9
Gradiška, tel: +387 51 825 780
e-mail: gradiska@juventasport.com

ERS

ELEKTROPRIVREDA REPUBLIKE SRPSKE

+387 59 277 101 +387 51 343 900 +387 51 343 901

